

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 7

Rozeslána dne 29. ledna 1999

Cena Kč 25,10

O B S A H:

18. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Mongolskem o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
 19. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o mezinárodní silniční dopravě
 20. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o vzájemné spolupráci v celních otázkách
 21. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky, Dodatkového protokolu k Úmluvě o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky, a Protokolu o zákazu nebo omezení použití min, nástrah a jiných prostředků ve znění ze dne 3. května 1996 (Protokol II ve znění ze dne 3. května 1996), který je přílohou Úmluvy o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky
-

18

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. února 1997 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Mongolskem o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Smlouvu ratifikoval.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 29 odst. 2 dnem 22. června 1998 a její ustanovení se budou provádět v souladu se zněním odstavce 2 písm. a) a b). Podle odstavce 3 téhož článku dnem, kdy se začne provádět tato smlouva, se ve vztazích mezi Českou republikou a Mongolskem přestanou provádět:

Smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku fyzických osob, podepsaná v Miškovci dne 27. května 1977, vyhlášená pod č. 30/1979 Sb.,

a

Smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku právnických osob, podepsaná v Ulánbátaru dne 19. května 1978, vyhlášená pod č. 49/1979 Sb.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně. Do anglického znění Smlouvy lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí.

SMLOUVA

mezi Českou republikou a Mongolskem

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku

Česká republika a Mongolsko,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku,

se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se Smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

Daně, na které se Smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu a z majetku ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd či platů vyplácených podniky a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se tato smlouva vztahuje, jsou:

- a) v případě Mongolska:
 - (i) daň z příjmů fyzických osob,
 - (ii) daň z příjmů společností,(dále nazývané „mongolská daň“);
- b) v případě České republiky:
 - (i) daň z příjmů fyzických osob,
 - (ii) daň z příjmů právnických osob,
 - (iii) daň z nemovitostí,(dále nazývané „česká daň“).

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na jakékoliv daně stejného nebo v zásadě podobného druhu, které budou ukládány po podpisu Smlouvy ve dle nebo místo současných daní uvedených v odstavci 3. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí veškeré podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech, a to v přiměřeném časovém období po takovýchto změnách.

Článek 3

Všeobecné definice

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní

- stát“ označují, podle souvislosti, Českou republiku nebo Mongolsko;
- b) výraz „Mongolsko“, pokud je použit v zeměpisném významu, označuje území Mongolska a jakoukoliv oblast, kde platí daňový zákon Mongolska, pokud Mongolsko vykonává v takovéto oblasti, v souladu s mezinárodním právem, svrchovaná práva těžit její přírodní zdroje;
- c) výraz „Česká republika“ označuje území České republiky, na kterém jsou, podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem, vykonávána svrchovaná práva České republiky;
- d) výraz „osoba“ zahrnuje fyzickou osobu, společnost a všechna jiná sdružení osob;
- e) výraz „společnost“ označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;
- f) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují, podle souvislosti, podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu a podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- g) výraz „státní příslušník“ označuje,
- (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle právních předpisů platných v některém smluvním státě;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu lodí, letadlem, silničním nebo železničním vozidlem, provozovanou podnikem, který má místo svého skutečného vedení v jednom smluvním státě, vyjma případů, kdy je loď, letadlo, silniční nebo železniční vozidlo provozováno pouze mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz „příslušný úřad“ označuje:
- (i) v případě Mongolska ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce,
 - (ii) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Pokud jde o provádění Smlouvy smluvním státem, bude mít každý výraz, který v ní není definován, takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů tohoto smluvního státu, které upravují daně, na které se Smlouva vztahuje, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Rezident

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje pro účely této smlouvy každou osobu, která je podle právních předpisů tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však neza-

hrnuje žádnou osobu, která je podrobena zdanění v tomto státě pouze z důvodu příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku tam umístěného.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem toho státu, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, jehož je státním příslušníkem;
- d) jestliže je tato osoba státním příslušníkem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem obou smluvních států, předpokládá se, že je rezidentem toho státu, v němž se nachází místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé místo pro podnikání, jehož prostřednictvím je zcela nebo zčásti vykonávána činnost podniku.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu; a
- f) důl, naleziště nafty nebo plynu, lom nebo jakéhokoli jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz „stálá provozovna“ rovněž zahrnuje:

- a) staveniště nebo stavbu, montáž nebo instalační projekt nebo dozor s tím spojený, avšak pouze pokud taková stavba, projekt nebo dozor trvá déle než 12 měsíců;
- b) poskytování služeb, včetně poradenských nebo manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tento účel, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu

po jedno nebo více období přesahující v úhrnu 6 měsíců v jakémkoli dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze za účelem uskladnění nebo vystavení zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění nebo vystavení;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;
- f) trvalé místo pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoliv spojení činností uvedených v písmenech a) až e), pokud celková činnost trvalého místa pro podnikání vyplývající z tohoto spojení je přípravného nebo pomocného charakteru.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7 – jedná v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v prvně zmíněném státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud takováto osoba:

- a) má a obvykle používá v tomto státě oprávnění, které jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnosti takovéto osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly vykonávány prostřednictvím trvalého místa pro podnikání, by nezakládaly z tohoto trvalého místa pro podnikání stálou provozovnu podle ustanovení tohoto odstavce; nebo
- b) nemá takové oprávnění, ale obvykle udržuje v tomto státě zásobu zboží, ze které pravidelně dodává zboží jménem podniku.

6. Bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku se předpokládá, že pojišťovna jednoho smluvního státu, s výjimkou zajistného, má stálou provozovnu v druhém smluvním státě, pokud vybírá pojistné na území tohoto druhého státu nebo pojišťuje rizika, která se tam nacházejí prostřednictvím osoby jiné než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 7.

7. Nemá se za to, že podnik jednoho smluvního státu má stálou provozovnu v druhém smluvním státě jenom proto, že v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisio-

náře nebo jakéhokoliv jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednájí v rámci své řádné činnosti. Avšak jestliže činnosti takového zástupce jsou zcela nebo téměř zcela věnovány zájmům tohoto podniku, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.

8. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ovládá nebo je ovládána společností, která je rezidentem druhého smluvního státu nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stále provozovny nebo jinak), nečiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství nebo lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „nemovitý majetek“ má takový význam, jenž mu náleží podle právních předpisů smluvního státu, v němž je tento majetek umístěn. Výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platby za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, letadla, silniční a železniční vozidla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy pobírané z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k vykonávání nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, při-

suzují se, s výhradou ustanovení odstavce 3, v každém smluvním státě této stále provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stále provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené pro účely podnikání stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

4. Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stále provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nic v odstavci 2 nevylučuje, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením; použitý způsob rozdělení musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které mají být přičteny stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují části příjmů, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Mezinárodní doprava

1. Zisky z provozování lodí, letadel, silničních nebo železničních vozidel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže místo skutečného vedení podniku lodní doprava je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém se nachází domovský přístav lodi, nebo není-li takový domovský přístav, ve smluvním státě, jehož je provozovatel lodí rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu; nebo

- b) tytéž osoby se podílejí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu;

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které sjednaly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi nezávislými podniky, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem jednoho smluvního státu, rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, jehož je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník dividend je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky dividend.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, z nichž jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku, jakož i příjmy z jiných práv na společnosti, které jsou podrobeny stejnému daňovému režimu jako příjmy z akcií podle právních předpisů státu, jehož je společnost, která rozdělí zisk, rezidentem.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, jehož je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stále základny tam umístěné a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem jednoho smluvního státu, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý smluvní stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém smluvním státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdě-

lených zisků společnosti, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů majících zdroj v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto úroky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník úroků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky úroků.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2 budou úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a pobírané a skutečně vlastněné vládou druhého smluvního státu, včetně nižších správních útvarů a místních úřadů tohoto státu, centrální bankou nebo jakoukoli finanční institucí zcela vlastněnou touto vládou nebo úroky pobírané z půjček garantovaných touto vládou osvobozeny od zdanění v prvně zmíněném smluvním státě.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu, ať zajištěných či nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících či nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně prémii a výher, které se vážou k těmto cenným papírům, obligacím nebo dluhopisům. Penále ukládané za pozdní platbu se nepovažuje za úrok pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem úroků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž došlo k zadlužení, z něhož jsou úroky placeny, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátcem se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků je rezidentem druhého smluvního státu, daň takto uložená nepřesáhne 10 procent hrubé částky licenčních poplatků.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoliv druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití jakéhokoliv autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému, včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro televizní nebo rozhlasové vysílání, jakéhokoliv patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo jakéhokoliv průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem jednoho smluvního státu, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém smluvním státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, nižší správní útvar, místní úřad nebo rezident tohoto státu. Jestliže však plátcem licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem některého smluvního státu, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, a tyto licenční poplatky jdou k tíži

takové stálé provozovny nebo stálé základny, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují k užití, právu nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje, v důsledku zvláštních vztahů mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo mezi oběma z nich a nějakou další osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka plateb, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna v souladu s právními předpisy každého smluvního státu, s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, včetně zisků ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky ze zcizení lodí, letadel, silničních nebo železničních vozidel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží k provozování těchto lodí, letadel, silničních nebo železničních vozidel, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

4. Zisky ze zcizení jakéhokoli jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, jehož je zcizitel rezidentem.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu ze svobodného povolání nebo z jiných činností nezávislého charakteru, podléhají zdanění jen v tomto smluvním státě, vyjma následujících případů, kdy takové příjmy mohou být rovněž zdaněny ve druhém smluvním státě:

a) jestliže má tento rezident pravidelně k dispozici ve druhém smluvním státě stálou základnu za účelem vykonávání svých činností; v takovém případě jen taková část příjmů, jakou lze přičíst této stálé zá-

kladně, může být zdaněna v tomto druhém smluvním státě; nebo

b) jestliže jeho pobyt ve druhém smluvním státě po jedno nebo více období přesahuje v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; v takovém případě jen taková část příjmů, která plyne z jeho činností vykonávaných v tomto druhém smluvním státě, může být zdaněna v tomto druhém smluvním státě.

2. Do počítání období zmíněných v odstavci 1 písm. b) se zahrnují následující dny:

a) všechny dny fyzické přítomnosti včetně dní příjezdů a odjezdů; a

b) dny strávené mimo stát činnosti, jako jsou soboty a neděle, národní svátky, dovolené, a služební cesty přímo spojené s vykonáváním činnosti příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

3. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19, 20 a 21 zdanění jen v tomto smluvním státě, pokud zaměstnání není vykonáváno ve druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny z něj pobírané zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Odměny, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z důvodu zaměstnání vykonávaného ve druhém státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

a) příjemce je zaměstnán v druhém smluvním státě po jedno nebo více období nepřesahující v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném daňovém roce; a

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem druhého státu; a

c) odměny nejdou k tíži stálé provozovny nebo stálé základny, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Do počítání období zmíněných v odstavci 2 písm. a) se zahrnují následující dny:

- a) všechny dny fyzické přítomnosti včetně dní příjezdů a odjezdů; a
- b) dny strávené mimo stát činnosti, jako jsou soboty a neděle, národní svátky, dovolené, a služební cesty přímo spojené se zaměstnáním příjemce v tomto státě, po kterých bylo v činnosti na území tohoto státu pokračováno.

4. Výraz „zaměstnavatel“ zmíněný v odstavci 2 písm. b) označuje osobu, která má právo na vykonanou práci a která nese odpovědnost a riziko spojené s vykonáváním práce.

5. Bez ohledu na předchozí ustanovení odstavců tohoto článku mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodí nebo letadla nebo v silničním nebo železničním vozidle provozovaném v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné platby, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako člen správní rady nebo jakéhokoli jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelník, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec nebo hudebník nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém smluvním státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem neplynou umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 příjmy pobírané z činností vykonávaných umělcem nebo sportovcem v jednom smluvním státě podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže návštěva prvně zmíněného státu je převážně financována z veřejných fondů druhého smluvního státu nebo nižších správních útvarů nebo místních úřadů tohoto druhého státu.

Článek 18

Penze

1. Penze a jiné podobné platy vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu z důvodu dřívějšího

zaměstnání podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odst. 2 zdanění jen v tomto státě.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 vyplácené penze a jiné podobné platy prováděné smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu na základě veřejného schématu, které je částí systému sociálního zabezpečení tohoto smluvního státu, podléhají zdanění jen v tomto smluvním státě.

Článek 19

Veřejné funkce

1. a) Odměny jiné než penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo nižšímu správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové odměny však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:
 - (i) je státním příslušníkem tohoto státu, nebo
 - (ii) se nestala rezidentem tohoto státu jen z důvodu prokazování těchto služeb.
2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo vyplácené z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu nebo nižšímu správnímu útvaru nebo místnímu úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění jen ve druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem nebo nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu.

Článek 20

Učitelé a výzkumní pracovníci

1. Fyzická osoba, která je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byla rezidentem druhého státu a která se zdržuje v prvně zmíněném smluvním státě za prvořadým účelem vyučování, přednášení nebo provádění výzkumu na univerzitě, vysoké škole, škole nebo vzdělávací instituci nebo instituci zabývající se vědeckým výzkumem, úředně uznané vládou prvně zmíněného smluvního státu, je osvobozena od zdanění v prvně zmíněném smluvním státě po období dvou let ode dne jejího prvního příjezdu do prvně zmíněného smluvního státu,

pokud jde o odměny za takové vyučování, přednášení nebo výzkum.

2. Ustanovení tohoto článku se vztahují na příjmy z výzkumu, pouze pokud je takový výzkum prováděn fyzickou osobou ve veřejném zájmu, a ne v prvé řadě ve prospěch soukromé osoby nebo osob.

Článek 21

Studenti a učni

1. Student nebo učeň, který je nebo bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu byl rezidentem druhého státu a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem svého vzdělávání nebo výcviku, je osvobozen od zdanění v tomto prvně zmíněném státě, pokud jde o následující platby nebo příjmy, které dostává nebo pobírá za účelem úhrady nákladů své výživy, vzdělávání nebo výcviku:

- a) platby pobírané ze zdrojů mimo tento smluvní stát; a
- b) podpory, stipendia nebo odměny udělené vládou některého smluvního státu nebo vědeckou, vzdělávací, kulturní nebo neziskovou organizací.

2. Student nebo učeň uvedený v odstavci 1 má rovněž právo, pokud jde o odměny ze zaměstnání nebo svobodného povolání, o nichž nepojednává odstavec 1, během takového vzdělávání nebo výcviku, na stejná daňová osvobození, úlevy nebo snížení, která přísluší rezidentům státu, ve kterém se zdržuje.

Článek 22

Ostatní příjmy

Části příjmů rezidenta smluvního státu, ať mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předchozích článcích této smlouvy, podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23

Majetek

1. Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který patří ke stále základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě za účelem vykonávání nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě.

3. Majetek představovaný loděmi, letadly, silničními a železničními vozidly provozovanými v mezinárodní dopravě a movitým majetkem, který slouží k provozování těchto lodí, letadel, silničních a železničních

vozidel, podléhá zdanění jen ve smluvním státě, v němž se nachází místo skutečného vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 24

Metody vyloučení dvojího zdanění

1. Jestliže rezident jednoho smluvního státu pobírá příjem nebo vlastní majetek, který může být v souladu s ustanoveními této smlouvy zdaněn ve druhém smluvním státě, prvně zmíněný stát povolí snížit daň z příjmů tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z příjmů zaplacené v tomto druhém státě a snížit daň z majetku tohoto rezidenta o částku rovnající se dani z majetku zaplacené v tomto druhém státě. Částka, o kterou se daň sníží, však v žádném případě nepřesáhne tu část daně z příjmů nebo daně z majetku, podle toho, o jaký případ jde, vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže, v souladu s jakýmkoliv ustanovením této smlouvy, příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem jednoho smluvního státu je osvobozen od zdanění v tomto státě, tento stát může přesto, při výpočtu částky daně ze zbývajících příjmů nebo majetku tohoto rezidenta, vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

3. Částka daně, která je osvobozena nebo snížena podle mongolského zákona o zahraničních investicích, se považuje za zaplacenou v Mongolsku. Zápočet takové daně bude v České republice povolen v rozsahu, v jakém má Mongolsko právo uložit takovou daň v souladu s příslušnými ustanoveními této smlouvy.

Článek 25

Zákaz diskriminace

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni ve druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 rovněž použije na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2. Zdanění stále provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého smluvního státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu jakékoliv osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního

stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3. Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, článku 11 odst. 7 nebo článku 12 odst. 6, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků takového podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny rezidentu prvně zmíněného státu. Podobně jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo jakýmkoliv povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

5. Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně všeho druhu a pojmenování.

Článek 26

Řešení případů dohodou

1. Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může, bez ohledu na opravné prostředky, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem, nebo pokud její případ spadá pod článek 25 odst. 1, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření vedoucího ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními Smlouvy.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ vyřešil vzájemnou dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se zamezilo zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy. Jakákoliv dosažená dohoda bude uskutečněna bez ohledu na jakékoliv časové lhůty ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit vzájemnou dohodou jakékoliv obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo provádění Smlouvy. Mohou rovněž spolu konzultovat

za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech neupravených ve Smlouvě.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Zástupci příslušných úřadů smluvních států se mohou spolu setkat, jestliže se to jeví pro dosažení dohody účelným, k ústní výměně názorů.

Článek 27

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, jaké jsou nutné pro provádění ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem Smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou, zvláště pak za účelem zabránění daňovým únikům, pokud jde o tyto daně. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou zpřístupněny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměňováním nebo vybíráním daní, na něž se Smlouva vztahuje, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o odvoláních ve vztahu k těmto daním. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;
- b) poskytnout informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
- c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 28

Členové diplomatických misí a konzulární úředníci

Nic v této smlouvě se nedotýká daňových výsad členů diplomatických misí nebo konzulárních úředníků, které jim přísluší na základě obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 29

Vstup v platnost

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve.

2. Smlouva vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin a její ustanovení se budou provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž Smlouva vstoupí v platnost.

3. Dnem, kdy se začne provádět tato smlouva, se ve vztazích mezi Českou republikou a Mongolskem přestane provádět Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku fyzických osob podepsaná v Miškovci 27. května 1977 a Mnohostranná smlouva o zamezení dvojího zdanění příjmu a majetku právnických osob podepsaná v Ulánbátaru 19. května 1978.

Za Českou republiku:

Ing. Ivan **Kočárník**, CSc. v. r.
místopředseda vlády a ministr financí

Článek 30

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může diplomatickou cestou, podáním písemné výpovědi Smlouvu vypovědět nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku následujícího po období pěti let ode dne, kterým Smlouva vstoupí v platnost. V takovém případě se Smlouva přestane provádět:

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené nebo připisované k 1. lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď;
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmů a daně z majetku, na příjmy nebo majetek za každý daňový rok začínající 1. ledna nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Dáno v Praze dne 27. února 1997 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za Mongolsko:

Galsandagva **Nyamdavaa** v. r.
ministr rozvoje a infrastruktury

19

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 1. července 1997 byla v Kyjevě podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o mezinárodní silniční dopravě.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem 7. ledna 1999.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do ruského znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu dopravy a spojů.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o mezinárodní silniční dopravě

Vláda České republiky a vláda Ukrajiny, dále „smluvní strany“,

přejíce si podporovat rozvoj vzájemných obchodních a hospodářských vztahů

a usnadnit regulaci mezinárodní osobní a nákladní dopravy mezi oběma státy a tranzitem přes ně,

se dohodly takto:

Článek 1

1. Ustanovení této dohody se vztahují na mezinárodní osobní a nákladní silniční dopravu mezi Českou republikou a Ukrajinou a tranzitem přes jejich území prováděnou dopravci států obou smluvních stran, kteří jsou k tomu oprávněni podle vnitrostátních předpisů příslušného státu.

2. Touto dohodou nejsou dotčena práva a povinnosti smluvních stran vyplývající z jiných dvoustranných nebo mnohostranných dohod o mezinárodní silniční osobní a nákladní dopravě, které jsou pro každou ze smluvních stran závazné.

Osobní doprava

Článek 2

1. Osobní doprava podle této dohody se rozumí doprava osob a jejich zavazadel autobusy. Zahrnuje též prázdné jízdy související s těmito službami.

2. Pojem „autobus“ znamená silniční dopravní prostředek, který je svou konstrukcí určen a používán pro přepravu více než 9 osob včetně řidiče.

Článek 3

1. Pojem „pravidelné autobusové linky“ znamená dopravu prováděnou po předem schválené trase, podle předem schváleného jízdního řádu a tarifu jízdného, přičemž cestující nastupují a vystupují v místech od-

jezdu a příjezdu, jakož i na schválených nácestných zastávkách.

Pojem „zvláštní pravidelné autobusové linky“ znamená pravidelné autobusové linky, které jsou určeny jen pro určité kategorie cestujících.

2. Všechny pravidelné autobusové linky mezi státy obou smluvních stran a tranzitem přes jejich území musí být schváleny ve vzájemné dohodě příslušnými orgány smluvních stran podle vnitrostátních právních předpisů státu každé z nich.

Příslušné orgány smluvních stran vydají povolení pro tu část linky, která prochází územím jejich státu.

3. Žádost o povolení se podá příslušnému orgánu té smluvní strany, na území jejíhož státu má své sídlo nebo bydliště dopravce a kde je registrováno jeho vozidlo.

4. Žádost podle odstavce 3 musí obsahovat alespoň tyto údaje:

- a) jméno dopravce a jeho úplnou adresu;
- b) druh linkové dopravy;
- c) požadovanou dobu platnosti povolení;
- d) dobu provozu a počet jízd (např. denně, týdně atd.);
- e) jízdní řád;
- f) trasu linky (všechny zastávky pro nástup a výstup cestujících, hraniční přechody);
- g) délku trasy tam a zpět;
- h) dobu řízení a odpočinku řidičů;
- ch) jízdné a tarifní podmínky.

5. Příslušný orgán jedné smluvní strany předá žádost se všemi předepsanými údaji a se svým stanoviskem příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

6. Povolení se vydá na dobu nejdéle 5 let a lhůta

jeho platnosti může být na žádost dopravce příslušnými orgány smluvních stran prodloužena.

Článek 4

1. Kyvadlová doprava je doprava, při níž jsou předem vytvořené skupiny cestujících přepravovány několika jízdami tam a zpět z téhož výchozího místa do téhož cílového místa. Skupiny cestujících, které byly přepraveny do téhož cílového místa, musí být později přepraveny zpět do výchozího místa. Kyvadlová doprava zahrnuje kromě vlastní přepravy ubytování skupin cestujících v cílovém místě. První jízda zpět a poslední jízda tam musejí být prázdné.

2. Každá kyvadlová doprava musí být povolena příslušným orgánem druhé smluvní strany. Žádost o povolení předkládá žadatel přímo příslušnému orgánu druhé smluvní strany. Musí být předložena nejpozději 60 dnů před dnem zahájení kyvadlové dopravy.

3. Žádost o povolení podle odstavce 2 musí obsahovat jméno a úplnou adresu dopravce, počet jízd, datum každé z nich, státní poznávací značky všech autobusů, které budou provádět kyvadlovou dopravu, a potvrzení týkající se místa ubytování a doby pobytu skupin.

4. Smíšená komise ustavená podle článku 12 této dohody dohodne postup povolovacího řízení, formuláře, způsob kontroly atd.

Článek 5

1. Příležitostná osobní doprava znamená jinou dopravu, než jsou dopravy uvedené v článcích 3 a 4 této dohody.

2. Pro příležitostnou osobní dopravu mezi státy smluvních stran nebo tranzitem přes jejich území není třeba povolení, jde-li o případy:

- a) doprav, při nichž je stejný autobus použit k přepravě stejné skupiny cestujících, kterou přiveze zpět do místa odjezdu („cesty se zavřenými dveřmi“);
- b) doprav, při nichž se skupiny cestujících přepravují na území státu druhé smluvní strany, přičemž se autobus vrací na území státu, kde je registrován, prázdný.

3. Pro příležitostnou osobní dopravu, která neodpovídá ustanovením odstavce 2, je třeba povolení příslušného orgánu druhé smluvní strany podle vnitrostátních právních předpisů platných na území státu této smluvní strany.

4. Příslušné orgány smluvních stran se navzájem informují o vydaných povoleních pro příležitostné přepravy.

5. Formu a druhy dokladů nezbytných pro pro-

vádění příležitostné osobní dopravy dohodne Smíšená komise zřízená podle článku 12 této dohody.

Nákladní doprava

Článek 6

1. S výjimkou případů uvedených v článku 7 této dohody musí mít dopravce povolení, které jej opravňuje provádět mezinárodní nákladní silniční přepravu na území nebo z území státu druhé smluvní strany nebo tranzitem přes toto území.

2. Povolení smí být použito pouze dopravcem, jemuž bylo vydáno, a je nepřenosné na jiného dopravce. Platí pro přepravu prováděnou motorovým vozidlem (soupravou), bez ohledu na stát registrace tažného přívěsu nebo návěsu.

3. Povolení platí v případě dvoustranných a tranzitních přeprav pro jednu jízdu tam a zpět.

4. Přepravy nákladů mezi státem jedné ze smluvních stran a třetím státem lze provádět na dvoustranné povolení za podmínky, že dopravní cesta vede územím státu, ve kterém je registrováno vozidlo. Pokud není splněna tato podmínka, je třeba k přepravě zvláštní povolení příslušných orgánů.

Článek 7

1. Povolení uvedená v článku 6 této dohody se nevyžadují v následujících případech:

- a) při přepravách vozidly, jejichž dovozená celková hmotnost, včetně přívěsů, nepřesahuje 6 tun nebo jejichž užitečná hmotnost, včetně přívěsu, nepřesahuje 3,5 tuny;
- b) při přepravách předmětů a zařízení lunaparků, pro divadelní, filmová, cirkusová nebo hudební představení, sportovní soutěže, výstavy nebo veletrhy, rozhlasové a televizní přenosy nebo filmová natáčení, pokud jsou tyto předměty a zařízení dováženy či vyváženy dočasně;
- c) při přepravách pozůstatků zesnulých;
- d) při přepravách poštovních zásilek;
- e) při přepravách souvisejících s odvozem havarovaných nebo porouchaných vozidel, při jízdách vozidel technické pomoci a vozidel náhradních, nezbytných k dokončení přepravy;
- f) při přepravách nákladů humanitární pomoci v souvislosti s mimořádnými situacemi (zpravidla při přírodních katastrofách);
- g) při přepravách včel a rybích násad.

2. Řidič vozidla provádějícího přepravu uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí mít u sebe všechny nezbytné dokumenty potvrzující charakter a druh přepravy.

3. Smíšená komise zřízená podle článku 12 této

dohody může po projednání s příslušnými orgány upřesnit seznam přeprav, pro které není třeba povolení.

Článek 8

1. Smíšená komise zřízená podle článku 12 této dohody stanoví množství a druhy povolení pro každou ze smluvních stran s přihlédnutím k vývoji hospodářských vztahů a potřeb zahraničního obchodu obou smluvních stran. Dohodnutá množství formulářů povolení si navzájem předají příslušné orgány smluvních stran.

2. Smíšená komise zřízená podle článku 12 této dohody se dohodne na vzoru a obsahu jednotlivých druhů povolení.

Článek 9

1. Pokud jde o hmotnost a rozměry vozidel, zavazují se obě smluvní strany, že nebudou uplatňovat vůči vozidlům registrovaným ve státě druhé smluvní strany jiné podmínky, než jsou podmínky platné pro vozidla registrovaná ve vlastním státě.

2. Jestliže hmotnost nebo rozměry vozidla nebo jízdní soupravy provádějící přepravu překračují povolený limit ve státě smluvní strany, je nutno obdržet před zahájením přepravy zvláštní povolení od příslušného orgánu této smluvní strany.

3. Přepravy nebezpečných věcí se provádějí na základě zvláštního povolení.

Společná ustanovení

Článek 10

1. Vozidla, která jsou registrována na území jedné ze smluvních stran a provádějí mezinárodní silniční přepravu nákladu na území státu druhé smluvní strany v souladu s podmínkami této dohody a v rámci dohodnutého kontingentu povolení, jsou na základě zásady reciprocity osvobozena od daní a poplatků za použití silnic s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 tohoto článku.

2. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nevztahuje na:

- a) daně obsažené v ceně paliva;
- b) poplatky za použití vymezených úseků dálnic, poplatky za mosty, tunely a inženýrsko-technická zařízení;
- c) správní poplatky za překročení přípustného limitu hmotnosti vozidla nebo zatížení na nápravu stanovených vnitrostátními právními předpisy smluvních stran.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se nevztahuje na vozidla provádějící přepravu nákladu na povolení vydaná nad rámec sjednaného kontingentu povolení.

4. Palivo obsažené v běžných výrobcem pevně zabudovaných nádržích vozidla se osvobozuje od cla a celních poplatků.

5. Náhradní díly dovezené na území státu druhé smluvní strany, které jsou určeny k opravě vozidla provádějícího přepravu podle této dohody, se osvobozují od cla a poplatků. Vyměněné díly budou vyvezeny zpět do státu registrace vozidla nebo zničeny pod dohledem celních orgánů.

Článek 11

1. V souladu s podmínkami této dohody jsou dopravci obou států a osádky jejich vozidel povinni dodržovat na území druhého státu vnitrostátní právní předpisy platné v tomto státě.

2. Tato dohoda neopravňuje dopravce jedné smluvní strany přepravovat osoby a náklad mezi místy na území státu druhé smluvní strany. Pro takovou přepravu se vyžaduje zvláštní povolení příslušných orgánů smluvních stran.

3. Povolení a jiné potřebné doklady určené v souladu s ustanoveními této dohody musí být ve vozidle, ke kterému se vztahují, a musí být předloženy na požádání kterémukoli orgánu, který je oprávněn je požadovat.

4. V případě závažného nebo opakovaného porušení ustanovení této dohody a právních předpisů platných na území státu druhé smluvní strany může příslušný orgán smluvní strany, na území jejíhož státu je registrováno vozidlo, na žádost příslušného orgánu smluvní strany, na území jejíhož státu k porušení došlo, učinit jedno z těchto opatření:

- a) udělit dopravci výstrahu;
- b) vyloučit dočasně vozidlo z provádění přeprav;
- c) pozastavit odpovědnému dopravci výdej povolení nebo mu již vydané povolení odejmout.

Opatření podle odstavce 4 písm. b) smí být uloženo též přímo příslušným orgánem smluvní strany, na území jejíhož státu k porušení došlo.

5. Příslušné orgány, které učinily jedno z opatření uvedených v odstavci 4, informují příslušné orgány druhé smluvní strany.

6. Opatření uvedená v tomto článku nevyklučují sankce stanovené vnitrostátními právními předpisy státu, na jehož území k porušení předpisů došlo.

Článek 12

1. Zástupci příslušných orgánů obou smluvních stran zřídí Smíšenou komisi, která se každoročně nebo na žádost jedné smluvní strany sejde k zajištění uspokojivého provádění této dohody. V případě potřeby Smíšená komise za účasti dalších orgánů připravuje ná-

vrhy na úpravy Dohody v souladu s rozvojem přeprav a vývojem právních předpisů.

2. Příslušnými orgány smluvních stran jsou:

- na české straně – Ministerstvo dopravy a spojů České republiky,
- na ukrajinské straně – Ministerstvo dopravy Ukrajiny.

Článek 13

1. Tato dohoda vstoupí v platnost třicátý den po výměně diplomatických nót, kterými se smluvní strany informovaly o ukončení schvalovacího řízení. Dnem výměny těchto nót se rozumí datum pozdější nóty.

Za vládu České republiky:

Martin **Říman** v. r.
ministr dopravy a spojů

2. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou.

3. Každá ze smluvních stran má právo tuto dohodu vypovědět s tím, že o výpovědi diplomatickou cestou vyrozumí druhou smluvní stranu nejpozději 6 měsíců před předpokládaným datem ukončení platnosti Dohody.

Dáno v Kyjevě dne 1. července 1997 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém, ukrajinském a ruském, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě rozdílu ve výkladu ustanovení této dohody je rozhodující ruský text.

Za vládu Ukrajiny:

Mikola Petrovič **Kruglov** v. r.
ministr dopravy

20

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 8. července 1998 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky o vzájemné spolupráci v celních otázkách.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 20 odst. 1 dnem 6. prosince 1998. Tímto dnem pozbyla platnosti ve vztazích mezi Českou republikou a Maďarskou republikou Dohoda o úpravě spolupráce v celních otázkách mezi Federálním ministerstvem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a Ministerstvem financí Maďarské lidové republiky ze dne 28. listopadu 1979, vyhlášená v částce 1/1980 Sb.

České znění Dohody se vyhláší současně. Do anglického znění Dohody, jež je pro její výklad rozhodné, lze nahlédnout na Ministerstvu zahraničních věcí a Ministerstvu financí – Generálním ředitelství cel.

DOHODA

mezi vládou České republiky a vládou Maďarské republiky
o vzájemné spolupráci v celních otázkách

Vláda České republiky a vláda Maďarské republiky (dále jen „smluvní strany“),

berouce v úvahu, že delikty proti celním předpisům působí negativně na hospodářské, finanční, sociální a obchodní zájmy jejich států a taktéž na oprávněné zájmy obchodu;

berouce v úvahu důležitost zajištění přesného vyměrování a vybírání cel, daní, poplatků nebo dávek v souvislosti s dovozem a vývozem zboží a taktéž odpovídajícího uplatňování ustanovení o zákazech a omezeních a o kontrole;

presvědčeny, že úsilí zaměřené na předcházení deliktům proti celním předpisům a úsilí zaměřené na přesné vybírání dovozních a vývozních cel, daní, poplatků nebo dávek by bylo možno vynakládat účinněji vzájemnou spoluprací jejich celních orgánů;

respektující Doporučení Rady pro celní spolupráci o vzájemné administrativní pomoci z 5. prosince 1953;

respektující také ustanovení Jednotné úmluvy o omamných látkách z roku 1961 upravené Protokolem z roku 1972 a Úmluvu o psychotropních látkách z roku 1971 vypracovanou za podpory Organizace spojených národů, jakož i Úmluvu Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988;

se dohodly takto:

DEFINICE

Článek 1

Pro účely této dohody se rozumí:

1. „Celními předpisy“ ustanovení obsažená v zákoně nebo v právních předpisech týkajících se dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, ať ve vztahu ke clům, daním, poplatkům nebo dávkám, které vybírají celní orgány, nebo k opatřením týkajícím se zákazů, omezení či kontroly.

2. „Deliktem“ jakékoli porušení celních předpisů a taktéž pokus o porušení těchto předpisů.

3. „Celním orgánem“ v České republice Ministerstvo financí – Generální ředitelství cel, v Maďarské republice Generální ředitelství Celní a finanční stráže (Vám-és Pénzügyorség Országos Parancsnoksága).

4. „Dožadujícím celním orgánem“ příslušný celní orgán smluvní strany, který žádá o pomoc v celních záležitostech.

5. „Dožádaným celním orgánem“ příslušný celní orgán smluvní strany, který obdržel žádost o pomoc v celních záležitostech.

6. „Sledovanou zásilkou“ postup umožňující, aby se nezákonné nebo podezřelé zásilky omamných nebo psychotropních látek a zboží uvedeného v Přílohách I a II Jednotné úmluvy o omamných látkách nebo látek, které je nadržují, dostaly z území, přes nebo na území jednoho nebo více států s vědomím a pod dohledem jejich příslušných orgánů s cílem zjištění totožnosti osob, které jsou zapojeny v činnostech posuzovaných na základě článku 3 odst. (1) Jednotné úmluvy o omamných látkách jako trestné.

ROZSAH DOHODY

Článek 2

1. Smluvní strany si prostřednictvím svých cel-

ních orgánů a podle ustanovení této dohody poskytnou vzájemnou pomoc:

- a) v zájmu zajištění správného uplatňování celních předpisů;
- b) v zájmu předcházet, vyšetřovat a potírat delikty proti celním předpisům;
- c) v případech doručování dokladů nebo oznámení rozhodnutí týkajících se uplatňování celních předpisů.

2. Pomoc bude podle této dohody poskytnuta v souladu s platnými právními předpisy dožádané smluvní strany a v rámci pravomoci a možností dožádaného celního orgánu. V případě potřeby může celní orgán požádat o součinnost jiný příslušný orgán v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy na území státu dožádané smluvní strany.

3. Tato dohoda nezahrnuje pomoc v oblasti trestního práva.

SDĚLOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 3

1. Celní orgány si na požádání poskytnou navzájem všechny informace, jejichž pomocí bude možno zajistit přesnost:

- a) při vybírání cel, daní, poplatků nebo dávek vybraných celními orgány, a zvláště pak informace, které umožní stanovení celní hodnoty zboží a zjištění jeho sazebního zařazení;
- b) při uplatňování dovozních a vývozních zákazů a omezení;
- c) při použití národních pravidel původu zboží, která nejsou obsahem jiné smluvní úpravy sjednané jednou či oběma smluvními stranami.

2. Pokud dožádaný celní orgán nemá požadovanou informaci, pokusí se ji získat všemi dostupnými prostředky v souladu s právními předpisy platnými na území státu dožádané smluvní strany.

3. Při získávání informací jedná dožádaný celní orgán svým jménem.

Článek 4

Celní orgány si na požádání vzájemně poskytnou jakékoli informace o tom, zda:

- a) zboží dovezené na území státu jedné smluvní strany bylo vyvezeno z území státu druhé smluvní strany v souladu s vnitrostátními právními předpisy;
- b) zboží vyvezené z území státu jedné smluvní strany bylo dovezeno na území státu druhé smluvní strany v souladu s vnitrostátními právními předpisy a do jakého celního režimu bylo případně propuštěno;
- c) zboží, kterému byla poskytnuta výhoda při vý-

vozu z území státu jedné smluvní strany, bylo v souladu s vnitrostátními právními předpisy dovezeno na území státu druhé smluvní strany, přičemž se rozumí, že budou také poskytnuty informace o jakýchkoliv celních kontrolních opatřeních, kterým bylo toto zboží podrobeno.

Článek 5

Celní orgán jedné smluvní strany poskytne celnímu orgánu druhé smluvní strany z vlastního podnětu nebo na požádání veškeré informace související s porušováním celních předpisů, zejména týkající se:

- a) osob, o kterých je známo nebo jsou podezřelé, že porušují nebo porušily celní předpisy platné na území státu druhé smluvní strany;
- b) zboží, o kterém je známo, že je předmětem nezákonného obchodu;
- c) dopravních prostředků a kontejnerů, o kterých je známo nebo o nichž existuje podezření, že byly, jsou nebo by mohly být použity v rozporu s celními předpisy platnými na území státu druhé smluvní strany;
- d) nových metod a prostředků používaných při páchání deliktů proti celním předpisům.

Článek 6

1. Celní orgán jedné smluvní strany poskytne z vlastního podnětu nebo na požádání celnímu orgánu druhé smluvní strany zprávy, záznamy z evidence nebo ověřené kopie dokladů obsahujících veškeré dostupné informace o činnostech, jak zjištěných, tak připravovaných, které jsou nebo by mohly být předmětem deliktů proti platným celním předpisům na území státu této smluvní strany.

2. Originály záznamů a dokladů budou vyžadovány pouze v případech, kde by ověřené kopie byly nedostačující. Originály, které byly předány, budou bezodkladně vráceny, jakmile důvod, pro který byly celním orgánům druhé smluvní strany poskytnuty, přestane existovat.

Článek 7

Doklady, o nichž se hovoří v této dohodě, mohou být k stejnému účelu poskytnuty elektronickou cestou v jakékoli formě. Současně by měly být poskytnuty veškeré podstatné informace sloužící k výkladu či využití těchto materiálů.

DOHLED NAD OSOBAMI, ZBOŽÍM A DOPRAVNÍMI PROSTŘEDKY

Článek 8

Celní orgán jedné smluvní strany z vlastního podnětu či na požádání celního orgánu druhé smluvní

strany provádí v rámci svých pravomocí a možností dohled nad:

- a) pohybem osob, zvláště pak vstupem na území svého státu a výstupem z tohoto území, o kterých je známo nebo jsou podezřelé ze spáchání deliktů proti platným celním předpisům na území státu druhé smluvní strany;
- b) dopravními prostředky a kontejnery, o nichž je známo nebo existuje podezření, že byly nebo jsou používány k páčání deliktů proti platným celním předpisům na území státu druhé smluvní strany;
- c) pohybem zboží, kterým by, podle oznámení celního orgánu druhé smluvní strany, mohl vzniknout nezákonný obchod na území jejího státu, nebo existuje takové podezření.

SLEDOVANÁ ZÁSILKA

Článek 9

1. Celní orgány mohou na základě vzájemné dohody a v rámci svých pravomocí určených vnitrostátními právními předpisy používat sledovanou zásilku za účelem zjištění totožnosti osob zúčastněných na deliktu. Pokud nebude rozhodnutí o použití sledované zásilky v pravomoci celního orgánu, vyhledá tento orgán pomoc národních orgánů s takovou pravomocí nebo předá případ takovému orgánu.

2. Na základě vzájemné dohody oprávněných orgánů mohou být nezákonné zásilky, u nichž je rozhodnuto použití sledované zásilky, zadrženy a následně ponechány, aby pokračovaly dále s omamnými a psychotropními látkami nebo látkami je nahrazujícími v nezměněném stavu nebo v případě, že to podmínky dovolují, byly vyjmuty či nahrazeny v celém rozsahu nebo částečně.

3. Rozhodnutí o použití sledované zásilky budou přijímána případ od případu a mohou, pokud to bude nezbytné, brát v úvahu finanční dohody a ujednání mezi příslušnými národními orgány.

ŠETŘENÍ

Článek 10

1. Na požádání zahájí dožadovaný celní orgán úřední šetření týkající se operací, které jsou nebo které mohou být v rozporu s platnými celními předpisy na území státu dožadující smluvní strany. Výsledky takového šetření budou sděleny dožadujícímu celnímu orgánu.

2. Toto šetření bude prováděno podle platných vnitrostátních právních předpisů na území státu dožadované smluvní strany. Dožadovaný celní orgán bude postupovat, jako by jednal svým jménem.

3. Dožadovaný celní orgán může povolit, aby úředníci dožadující smluvní strany byli přítomni při takovém šetření.

4. Pokud jsou zástupci celního orgánu jedné ze smluvních stran podle této dohody přítomni na území státu druhé smluvní strany, musí být kdykoliv schopni poskytnout důkaz svého úředního oprávnění. Nesmí být v uniformě a nesmí nosit zbraně.

ZNALCI A SVĚDCI

Článek 11

1. Pokud o to soudy nebo orgány jedné smluvní strany požádají v souvislosti s delikty proti celním předpisům, které projednávají, může celní orgán druhé smluvní strany zmocnit své úředníky, aby vystoupili jako svědci nebo jako znalci u těchto soudů nebo orgánů. Tito úředníci poskytnou svědectví o skutečnostech, které zjistili při výkonu svých povinností. Požadavek k vystoupení úředníka jako svědka nebo znalce musí jasně stanovit, o jaký případ jde a v jaké úloze má tento úředník vystoupit.

2. Úředník, který má vystoupit jako svědek nebo znalec, má právo odmítnout poskytnutí svědectví nebo prohlášení, pokud je zmocněn nebo povinen tak učinit na základě zákonů jeho státu nebo zákonů dožadující smluvní strany.

POUŽITÍ INFORMACÍ A DOKLADŮ

Článek 12

1. Informace, doklady a další sdělení získané podle této dohody nebudou bez písemného svolení celního orgánu, který je poskytl, použity k jiným účelům než k těm, které jsou uvedeny v této dohodě. Toto ustanovení se netýká informací, dokladů a dalších sdělení o deliktech vztahujících se k omamným a psychotropním látkám. Tyto budou předány orgánům, do jejichž působnosti spadá boj proti nezákonné přepravě omamných a psychotropních látek.

2. Jakékoliv informace sdělené v jakékoliv formě v rámci této dohody jsou důvěrné povahy. Budou předmětem služebního tajemství a budou chráněny jako stejný druh informací a dokladů podle platných vnitrostátních právních předpisů na území státu smluvní strany, která je přijala.

3. Odstavec 1 nebude bránit použití informací v jakémkoli soudním nebo správním řízení zahájeném následně z důvodu porušení celních předpisů.

4. Celní orgány smluvních stran mohou v souladu s cílem a v rozsahu této dohody použít získané informace a doklady jako důkaz:

- a) ve svých záznamech, zprávách a svědectvích; a
- b) při řízeních a žalobách u soudů.

Použití těchto informací a dokladů jako důkazů u soudu a význam, který jim bude přikládán, budou určeny v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

OCHRANA OSOBNÍCH DAT

Článek 13

1. Pro účely této dohody se „osobními daty“ rozumí jakákoliv data, která se mohou vztahovat ke konkrétní fyzické osobě, nebo jakýkoliv poznatek o této osobě, který může být získán z dat výše uvedených.

2. V souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvních stran bude ochrana osobních dat podléhat minimálně následujícím podmínkám:

- a) osobní data nebudou předána, jakmile bude existovat opodstatněný důvod domnívat se, že předání dat nebo jejich využití by bylo v rozporu se základními právními zásadami jedné ze smluvních stran, a zejména pokud by dotčená osoba utrpěla nepřiměřenou škodu. Na požádání celního orgánu poskytujícího osobní data bude celní orgán, který je obdržel, informovat poskytující celní orgán o využití získaných informací a o dosažených výsledcích;
- b) osobní data mohou být předána pouze celním orgánům a ostatním orgánům státní správy a případně, pokud by byla potřebná pro účely soudního stíhání, také státním zástupcům a soudním orgánům. Takové informace budou sdělovány pouze těm osobám, které je mají použít pro tyto účely. Jiným osobám budou sděleny jen v případě, že s tím poskytující orgán výslovně souhlasí a právní předpisy závazné pro orgán, který takové informace získá, to dovolují;
- c) dožádaný celní orgán se musí ujistit o platnosti a správnosti osobních dat, která mají být předána. V případě, že dožádaný celní orgán zjistí, že byla předána nesprávná data nebo data, která vzhledem ke své povaze neměla být předána, musí o této skutečnosti neprodleně informovat dožadující celní orgán. Dožadující orgán opraví, zničí nebo vymaže tato osobní data, pokud o to bude požádán;
- d) dožádaný celní orgán poskytne společně s osobními daty informaci o lhůtě, ve které mají být tato data vymazána na základě právních předpisů jeho státu. Osobní data budou vymazána, pokud přestane existovat potřeba pro jejich využití;
- e) celní orgány smluvních stran povedou evidenci předaných nebo obdržených osobních dat a budou účinně chránit všechna osobní data před neoprávněným přístupem k nim, pozměňováním, zveřejněním, poškozením nebo zničením.

DORUČOVÁNÍ A OZNÁMENÍ

Článek 14

Dožádaný celní orgán v souladu s platnými vnitrostátními předpisy na území státu dožádané smluvní strany doručí nebo oznámí na požádání fyzickým oso-

bám majícím bydliště nebo právníckým osobám majícím sídlo na území státu dožádané smluvní strany veškeré doklady a oznámení rozhodnutí v rozsahu této dohody vydané dožadující smluvní stranou.

FORMA A OBSAH ŽÁDOSTI O SPOLUPRÁCI

Článek 15

1. Žádosti podle této dohody se podávají písemně. Doklady nezbytné pro splnění takové žádosti musí být k žádosti přiloženy. Pokud je situace naléhavá, lze přijmout i ústní žádosti, které však musí být bezprostředně potvrzeny písemně.

2. Žádosti podané podle odstavce 1 tohoto článku budou obsahovat tyto údaje:

- a) dožadující celní orgán;
- b) požadované opatření;
- c) předmět a důvod žádosti;
- d) právní předpisy a jiné příslušné právní normy;
- e) co nej přesnější a nejpodrobnější údaje o fyzických nebo právníckých osobách, které jsou předmětem šetření;
- f) přehled důležitých skutečností, nejde-li o případy uvedené v článku 14.

3. Žádost bude podána buď v úředním jazyce dožádané smluvní strany, nebo v angličtině nebo v jiném jazyce přijatelném pro dožádaný celní orgán.

4. Pokud žádost neodpovídá formálním požadavkům, může být vyžadována její oprava nebo doplnění; tím není dotčeno přijetí předběžných opatření.

VÝJIMKY Z POVINNOSTI POSKYTNOUT POMOC

Článek 16

1. Pokud dožádaný celní orgán dojde k závěru, že by požadovaná spolupráce mohla narušit suverenitu, veřejný pořádek, bezpečnost či jiné zásadní zájmy dožádané smluvní strany nebo by došlo k porušení průmyslového a obchodního tajemství nebo tajemství povolání na území státu této smluvní strany, může odmítnout poskytnutí takové pomoci, poskytnout ji částečně nebo její poskytnutí podmínit splněním určitých podmínek nebo požadavků.

2. Pokud žádost o pomoc nemůže být splněna, dožadující celní orgán o tom bude bezodkladně uvědomen a bude informován o důvodech odmítnutí poskytnutí pomoci.

3. Pokud celní orgán jedné smluvní strany požádá o pomoc, kterou by sám nebyl schopen poskytnout, pokud by o to byl požádán celním orgánem druhé smluvní strany, upozorní na tuto skutečnost ve své žá-

dosti. Vyhovění takové žádosti bude na úvaze dožadav-
ného celního orgánu.

NÁKLADY

Článek 17

Celní orgány smluvních stran nebudou uplatňovat nárok na úhradu nákladů, které vznikly při provádění této dohody, s výjimkou výdajů na znalce, svědky, tlumočníky a překladatele.

PROVÁDĚNÍ

Článek 18

1. Prováděním této dohody budou pověřeny celní orgány smluvních stran. Za tímto účelem se celní orgány vzájemně dohodnou na podrobnější úpravě.

2. Celní orgány smluvních stran se mohou dohodnout, že jejich vyšetřující orgány budou ve vzájemném přímém styku.

ÚZEMNÍ UPLATŇOVÁNÍ

Článek 19

Tato dohoda se bude uplatňovat na celních územích států obou smluvních stran.

Za vládu České republiky:

JUDr. Miroslav **Kárník** v. r.
generální ředitel Generálního ředitelství cel

VSTUP V PLATNOST A UKONČENÍ PLATNOSTI

Článek 20

1. Smluvní strany si vzájemně diplomatickou cestou oznámí, že byly splněny všechny požadavky nezbytné podle vnitrostátních právních předpisů pro vstup Dohody v platnost. Dohoda vstoupí v platnost 60 dnů po přijetí posledního oznámení.

2. Tato dohoda může být vypovězena písemným oznámením diplomatickou cestou a její platnost skončí šest měsíců poté, kdy takové oznámení bylo přijato druhou smluvní stranou.

3. Dnem, kdy tato dohoda vstoupí v platnost, bude mezi smluvními stranami ukončena platnost Dohody o úpravě spolupráce v celních otázkách mezi Federálním ministerstvem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a Ministerstvem financí Maďarské lidové republiky, podepsané v Bratislavě dne 28. listopadu 1979.

Na důkaz toho podepsaní, plně k tomu zmocnění, podepsali tuto dohodu.

Dáno v Praze dne 8. července 1998 ve třech původních zněních v českém, maďarském a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou původní. V případě rozdílnosti ve výkladu je rozhodující znění v anglickém jazyce.

Za vládu Maďarské republiky:

Lt. gen. **Mihály** Arnold v. r.
komisař Celní a finanční stráže

21

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 10. října 1980 byla v Ženevě přijata Úmluva o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky.

Jménem Československé socialistické republiky byla Úmluva podepsána v New Yorku dne 10. dubna 1981.

S Úmluvou vyslovalo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval.

Ratifikační listina Československé socialistické republiky byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů, depozitáře Úmluvy, dne 31. srpna 1982.

Při ratifikaci Úmluvy Československá socialistická republika vyjádřila v souladu s ustanovením jejího článku 4 odst. 3 souhlas být vázána:

Protokolem o nezjistitelných střepinách (Protokol I),

Protokolem o zákazu nebo omezení použití min, nástrah a jiných prostředků (Protokol II) a

Protokolem o zákazu nebo omezení použití zápalných zbraní (Protokol III).

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 5 odst. 1 dnem 2. prosince 1983 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Dne 22. února 1993 Česká republika oznámila generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, že se jako nástupnický stát České a Slovenské Federativní Republiky považuje za vázanou Úmluvou o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky, včetně Protokolů ze dne 10. října 1980, s účinností od 1. ledna 1993.

Dne 13. října 1995 byl na 8. plenárním zasedání Konference smluvních stran Úmluvy přijat

Dodatkový protokol k Úmluvě o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky (Protokol o oslepujících laserových zbraních – Protokol IV) a

dne 3. května 1996 byl přijat na 14. plenárním zasedání Konference smluvních stran Úmluvy

Protokol o zákazu nebo omezení použití min, nástrah a jiných prostředků ve znění ze dne 3. května 1996 (Protokol II ve znění ze dne 3. května 1996), který je přílohou Úmluvy o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky.

S Dodatkovým protokolem a Protokolem II ve znění ze dne 3. května 1996 vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Protokoly přijal.

Dodatkový protokol (Protokol IV) vstoupil v platnost na základě svého článku 2 a článku 5 odst. 4 Úmluvy dnem 30. července 1998 a pro Českou republiku vstupuje v platnost dnem 10. února 1999.

Protokol II ve znění ze dne 3. května 1996 vstoupil v platnost na základě svého článku 2 a článku 5 odst. 4 Úmluvy dnem 3. prosince 1998 a pro Českou republiku vstupuje v platnost dnem 10. února 1999.

Český překlad Úmluvy a Protokolů se vyhláše současně.

ÚMLUVA

**o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní,
které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky****Vysoké smluvní strany:**

Připomínajíce, že každý stát má povinnost, v souladu s Chartou OSN, zdržovat se ve svých mezinárodních vztazích použití síly nebo hrozby silou proti suverenitě, územní celistvosti nebo politické nezávislosti

jiného státu nebo jakýmkoli jiným způsobem neslučitelným s cíli OSN,

dále připomínajíce všeobecnou zásadu ochrany civilního obyvatelstva proti účinkům vojenských akcí,

opírajíce se o zásadu mezinárodního práva, že právo stran v ozbrojeném konfliktu na volbu metod a způsobů vedení války není neomezené, a o zásadu, která zakazuje v ozbrojených konfliktech použití zbraní, střeliva, materiálů a způsobů vedení války, jež vedou k mimořádným škodám a zbytečnému utrpení,

připomínajíc také, že je zakázáno používat způsobů nebo prostředků vedení války, od kterých lze očekávat, že způsobí rozsáhlé, dlouhodobé a vážné poškození životního prostředí, nebo které jsou k tomu určeny,

potvrzujíc své odhodlání, aby v případech, jež nejsou zahrnuty v této Úmluvě, v protokolech k ní přiložených nebo v jiných mezinárodních dohodách, zůstalo civilní obyvatelstvo a bojující strany po celou dobu pod ochranou a působností zásad mezinárodního práva vycházejících ze zavedených zvyků, ze zásad lidskosti a požadavků veřejného svědomí,

přejíc si přispět k mezinárodnímu uvolňování, ukončení závodů ve zbrojení a nastolení důvěry mezi státy a odtud k realizaci touhy všeho lidstva žít v míru,

uznávajíc důležitost vynaložení veškerého úsilí, které může přispět k pokroku na cestě k všeobecnému a úplnému odzbrojení za přísné a účinné mezinárodní kontroly,

znovu potvrzujíc nutnost pokračovat v kodifikaci a postupném rozvoji norem mezinárodního práva použitelného v ozbrojených konfliktech,

přejíc si, aby bylo zakázáno nebo více omezeno použití některých konvenčních zbraní, a domnívajíc se, že pozitivní výsledky dosažené v této oblasti mohou usnadnit hlavní jednání o odzbrojení za účelem zastavení výroby, hromadění a rozšiřování těchto zbraní,

zdůrazňujíc potřebu, aby se všechny, zvláště vojensky významné státy, staly stranami této Úmluvy a k ní přiložených protokolů,

majíc na zřeteli skutečnost, že Valné shromáždění OSN a Komise OSN pro odzbrojení se mohou rozhodnout prozkoumat otázku možného rozšíření rozsahu zákazů a omezení obsažených v této Úmluvě a k ní přiložených protokolech,

dále majíc na zřeteli, že Výbor pro odzbrojení se může rozhodnout posoudit otázku přijetí dalších opatření k zakazu nebo omezení použití určitých konvenčních zbraní,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Rozsah použití

Tato Úmluva a k ní přiložené protokoly se budou vztahovat na situace uvedené v článku 2 Ženevských úmluv z 12. srpna 1949 o ochraně obětí války, včetně

všech situací uvedených v odstavci 4 článku 1 Dodatkového protokolu I k těmto úmluvám.

Článek 2

Vztah k jiným mezinárodním dohodám

V této Úmluvě a k ní přiložených protokolech nesmí být nic vykládáno jako odstoupení od ostatních závazků vyplývajících pro vysoké smluvní strany z mezinárodního humanitárního práva použitelného v ozbrojeném konfliktu.

Článek 3

Podpis

Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem státům v sídle OSN v New Yorku po dobu dvanácti měsíců počínaje 10. dubnem 1981.

Článek 4

Ratifikace, přijetí, schválení nebo přístup

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení státy, které ji podepsaly. Každý stát, který Úmluvu nepodepsal, k ní může přistoupit.

2. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu budou uloženy u deponitáře.

3. Vyjádření souhlasu být vázán kterýmkoli protokolem přiloženým k této Úmluvě bude fakultativní pro každý stát za předpokladu, že v době uložení listin o ratifikaci, přijetí nebo schválení této Úmluvy nebo přístupu k ní uvědomí deponitáře o svém souhlasu být vázán dvěma nebo více protokoly.

4. Kdykoli po uložení listin o ratifikaci, přijetí nebo schválení této Úmluvy nebo přístupu k ní může stát uvědomit deponitáře o svém souhlasu být vázán kterýmkoli přiloženým protokolem, kterým dosud vázán nebyl.

5. Každý protokol, kterým je vysoká smluvní strana vázána, bude pro tuto stranu představovat nedílnou součást této Úmluvy.

Článek 5

Vstup v platnost

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost šest měsíců po uložení dvacáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu k ní.

2. Pro každý stát, který uloží svoji listinu o ratifikaci, připojení, schválení nebo přístupu k ní po datu uložení dvacáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu k ní, vstoupí tato Úmluva v platnost šest měsíců po datu, ke kterému stát uložil svou listinu o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu k ní.

3. Každý z protokolů přiložených k této Úmluvě vstoupí v platnost šest měsíců po datu, kdy dvacet států

notifikuje svůj souhlas být jím vázán v souladu s odstavcem 3 nebo 4 článku 4 této Úmluvy.

4. Pro každý stát, který notifikuje svůj souhlas být vázán protokoly připojenými k této Úmluvě po datu, kdy dvacet států notifikovalo svůj souhlas být jimi vázáno, vstoupí protokoly v platnost šest měsíců po datu, kdy stát notifikoval svůj souhlas být takto vázán.

Článek 6

Rozšiřování

Vysoké smluvní strany se zavazují jak v době míru, tak i v průběhu ozbrojeného konfliktu rozšiřovat ve svých zemích v největší možné míře tuto Úmluvu a ty z protokolů k ní přiložených, kterými jsou vázány, a zvláště zahrnovat jejich studium do programu vojenské přípravy tak, aby s nimi mohly být obeznámeny jejich ozbrojené síly.

Článek 7

Smluvní vztahy po vstupu této Úmluvy v platnost

1. V případě, že jedna ze stran zúčastněných v konfliktu není vázána kterýmkoli z přiložených protokolů, strany vázané touto Úmluvou a tímto přiloženým protokolem zůstanou jimi vázány ve svých vzájemných vztazích.

2. Každá vysoká smluvní strana bude vázána touto Úmluvou a každým k ní přiloženým protokolem, který pro ni vstoupil v platnost, v každé situaci uvedené v článku 1, ve vztahu ke každému státu, který není stranou této Úmluvy a není ani vázán příslušným přiloženým protokolem, jestliže tento stát přijme a uplatňuje tuto Úmluvu nebo příslušný protokol a uvědomí o tom depozitáře.

3. Depozitář bude vysoké smluvní strany neprodleně informovat o každé notifikaci, která mu bude doručena podle odstavce 2 tohoto článku.

4. Tato Úmluva a přiložené protokoly, kterými je vysoká smluvní strana vázána, se budou vztahovat na ozbrojený konflikt proti vysoké smluvní straně, na nějž se vztahuje článek 1 odst. 4 Dodatkového protokolu I Ženevské úmluvy z 12. srpna 1949 na ochranu obětí války:

- a) jestliže je vysoká smluvní strana též stranou Dodatkového protokolu I a jestliže orgán uvedený v článku 96 odst. 3 tohoto protokolu se zavázal použít Ženevské úmluvy a Dodatkový protokol I v souladu s článkem 96 odst. 3 zmíněného protokolu a zavazuje se použít tuto Úmluvu a příslušné přiložené protokoly na tento konflikt; nebo
- b) jestliže vysoká smluvní strana není stranou Dodatkového protokolu I a orgán typu uvedeného v pododstavci a) výše přijímá a použije závazky Ženevských úmluv a této Úmluvy a příslušných

přiložených protokolů na tento konflikt. Takové přijetí a použití bude mít ve vztahu k tomuto konfliktu následující účinky:

- (i) Ženevské úmluvy a tato Úmluva a její příslušné přiložené protokoly vstoupí v platnost pro strany konfliktu s okamžitou účinností;
- (ii) zmíněný orgán přijme stejná práva a povinnosti jako ty, které byly přijaty vysokou smluvní stranou v Ženevských úmluvách, v této Úmluvě a k ní přiložených příslušných protokolech; a
- (iii) Ženevské úmluvy, tato Úmluva a k ní přiložené příslušné protokoly jsou stejně závazné pro všechny strany konfliktu.

Vysoká smluvní strana a orgán mohou také souhlasit s přijetím a použitím závazků vyplývajících z Dodatkového protokolu I k Ženevským úmluvám na recipčním základě.

Článek 8

Revize a změny

- 1.a) Kdykoli po vstupu této Úmluvy v platnost může každá vysoká smluvní strana navrhnout změny k této Úmluvě nebo ke každému přiloženému protokolu, kterým je vázána. Každý návrh změny bude oznámen depozitáři, který jej sdělí všem vysokým smluvním stranám a vyžádá si jejich názor na případné svolání konference, která by měla tento návrh projednat. Jestliže většina, nejméně 18 vysokých smluvních stran, s tím bude souhlasit, depozitář neprodleně svolá konferenci, na níž budou všechny vysoké smluvní strany pozvány. Státy, které nejsou stranami této Úmluvy, budou na konferenci přizvány jako pozorovatelé.
 - b) Tato konference může souhlasit se změnami, které budou přijaty a které vstoupí v platnost stejným způsobem jako tato Úmluva a k ní přiložené protokoly, s podmínkou, že změny v Úmluvě mohou být přijaty pouze vysokými smluvními stranami a že změny k určitému přiloženému protokolu mohou být přijaty pouze vysokými smluvními stranami, které jsou vázány tímto protokolem.
- 2.a) Kdykoli po vstupu této Úmluvy v platnost mohou vysoké smluvní strany navrhnout dodatkové protokoly vztahující se k jiným kategoriím konvenčních zbraní, jež nejsou zahrnuty v existujících protokolech. Každý takový návrh na dodatkový protokol bude oznámen depozitáři, který jej sdělí všem vysokým smluvním stranám v souladu s pododstavcem 1a) tohoto článku. Jestliže většina, nejméně 18 vysokých smluvních stran, bude souhlasit, pak depozitář neprodleně svolá

konferenci, na kterou budou přizvány všechny státy.

- b) Tato konference, za plné účasti států zastoupených na konferenci, může schválit dodatkové protokoly, které budou přijaty stejným způsobem jako tato Úmluva, budou k ní připojeny a vstoupí v platnost tak, jak je uvedeno v odstavcích 3 a 4 článku 5.
- 3.a) Jestliže po uplynutí desetiletého období od vstupu této Úmluvy v platnost nebude podle pododstavců 1a) a 2a) tohoto článku svolána žádná konference, může každá vysoká smluvní strana požádat depozitáře o svolání konference, na kterou by byly všechny vysoké smluvní strany přizvány, aby prověřily rozsah a působení této Úmluvy a k ní připojených protokolů a aby posoudily každý návrh na změny v této Úmluvě nebo v existujících protokolech. Státy, které nejsou stranami této Úmluvy, budou na konferenci přizvány jako pozorovatelé. Konference může souhlasit se změnami, které budou přijaty a které vstoupí v platnost v souladu s pododstavcem 1b) výše.
- b) Na této konferenci může být posouzen také každý návrh na dodatkové protokoly týkající se jiných kategorií konvenčních zbraní, které nejsou zahrnuty v existujících příložených protokolech. Všechny státy zastoupené na konferenci se mohou plně účastnit tohoto posouzení. Jakékoli dodatkové protokoly budou přijaty stejným způsobem jako tato Úmluva, budou k ní přiloženy a vstoupí v platnost tak, jak je stanoveno v odstavcích 3 a 4 článku 5 této Úmluvy.
- c) Tato konference může zvážit, zda by měla být na žádost kterékoli vysoké smluvní strany učiněna opatření ke svolání další konference v případě, že po uplynutí podobného období, jak je uvedeno v pododstavci 3a) tohoto článku, nedošlo ke svolání žádné konference podle pododstavce 1a) nebo 2a) tohoto článku.

Článek 9 Výpověď

1. Každá vysoká smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu nebo kterýkoli k ní připojený protokol tím, že o tom uvědomí depozitáře.

2. Každé takové vypovězení nabude účinnosti po uplynutí jednoho roku od doby, kdy depozitář obdrží notifikaci o vypovězení. Jestliže však po vypršení tohoto roku se vysoká smluvní strana, která Úmluvu nebo protokol vypověděla, ocitne v jedné ze situací uvedených v článku 1, bude tato strana nadále vázána

závazky z této Úmluvy a příslušných k ní přiložených protokolů až do konce ozbrojeného konfliktu nebo okupace a v každém případě až do ukončení operací spojených s konečným propuštěním, repatriací či usazením osob, jež byly pod ochranou norem mezinárodního práva použitelného v ozbrojeném konfliktu, a v případě kteréhokoli příloženého protokolu obsahujícího ustanovení týkající se situací, v nichž jednotky nebo mise OSN vykonávají funkce k zachování míru, pozorování nebo podobné funkce v dotyčné oblasti, až do ukončení těchto funkcí.

3. Každá výpověď této Úmluvy bude považována za vypovězení vztahující se rovněž na všechny příložené protokoly, kterými je vypovídající vysoká smluvní strana vázána.

4. Každá výpověď bude platit pouze pro vysokou smluvní stranu, která oznámila výpověď.

5. Žádné vypovězení neovlivní závazky, které vypovídající vysoká smluvní strana již sjednala, z důvodu ozbrojeného konfliktu, podle této Úmluvy a k ní přiložených protokolů pro jakýkoli čin vykonaný předtím, než výpověď nabyla účinnosti.

Článek 10

Depozitář

1. Depozitářem této Úmluvy a k ní přiložených protokolů bude generální tajemník Organizace spojených národů.

2. Kromě svých obvyklých funkcí bude depozitář informovat všechny státy o:

- podpisech této Úmluvy podle článku 3;
- uložení listin o ratifikaci, přijetí či schválení nebo přístupu k této Úmluvě podle článku 4;
- notifikacích souhlasu být vázán příloženými protokoly podle článku 4;
- datech, kdy tato Úmluva a k ní přiložené protokoly vstoupí v platnost podle článku 5; a
- notifikacích o vypovězení obdržených podle článku 9 a o datu jejich platnosti.

Článek 11

Autentičnost textů

Originál této Úmluvy s příloženými protokoly, z nichž arabský, čínský, anglický, francouzský, ruský a španělský text mají stejnou platnost, bude uložen u depozitáře, který předá ověřené kopie všem státům.

PROTOKOL
O NEZJISTITELNÝCH STŘEPINÁCH
(Protokol I)

Je zakázáno používat jakékoli zbraně, jejichž primárním účinkem je zranění střepinami, které jsou v lidském těle nezjistitelné rentgenovými paprsky.

PROTOKOL
O ZÁKAZU NEBO OMEZENÍ POUŽITÍ MIN, NÁSTRAH A JINÝCH PROSTŘEDKŮ
(Protokol II)

Článek 1
Materiální rozsah použití

Tento protokol se týká používání min na souši, nástrah a jiných prostředků zde definovaných, včetně min kladených za účelem zabránění přístupu do pobřežních pásem, vodních či říčních cest, ale netýká se použití protilodních min na moři nebo na vnitrozemských vodních cestách.

Článek 2
Definice

Pro účely tohoto protokolu:

1. „Mina“ znamená veškerou municí umístěnou pod zemí, nad zemí nebo v blízkosti země či jiného povrchu a zkonstruovanou tak, aby detonovala či explodovala přítomností, blízkostí nebo kontaktem osoby či vozidla, a „mina pro minování na dálku“ znamená veškeré miny takto definované, jež jsou dopravovány děly, raketami, minomety nebo podobnými prostředky či shazovány z letadel.

2. „Nástraha“ znamená jakýkoli prostředek či materiál, který je určen, zkonstruován nebo uzpůsoben k zabití či poranění a který působí neočekávaně při styku nebo přiblížení se osoby k zdánlivě neškodnému předmětu nebo při provádění zdánlivě bezpečného úkonu.

3. „Jiné prostředky“ znamenají ručně umístěnou municí a prostředky určené k zabití, poranění či poškození, jež jsou aktivovány dálkovým ovládním či automaticky po uplynutí určité doby.

4. „Vojenský cíl“ znamená, pokud jde o objekty, veškeré objekty, které svou povahou, umístěním, účelem nebo užitím účinně přispívají k vojenským akcím a jejichž úplné nebo částečné zničení, obsazení nebo neutralizace, za okolností existujících v daném okamžiku, představuje jednoznačnou vojenskou výhodu.

5. „Civilní objekty“ jsou veškeré objekty, jež nejsou vojenskými cíli definovanými v odstavci 4.

6. „Zaznamenávání“ označuje fyzické, administrativní a technické úkony zaměřené na získání veškerých dostupných informací umožňujících určení polohy minových polí, min a nástrah za účelem registrace v oficiálních záznamech.

Článek 3
Všeobecná omezení použití min, nástrah a jiných prostředků

1. Tento článek se týká:

- a) min;
- b) nástrah; a
- c) jiných prostředků.

2. Za všech okolností je zakázáno používat zbraně, jichž se tento článek týká, ať v útoku, obraně nebo při represáliích proti civilnímu obyvatelstvu jako takovému či proti jednotlivým civilním osobám.

3. Je zakázáno nerozlišující použití zbraní, jichž se týká tento článek. Nerozlišující použití je jakékoli umístění takových zbraní:

- a) jež je mimo vojenského objektu nebo není proti vojenskému objektu zaměřeno; nebo
- b) které zahrnuje metodu či prostředky dopravy, jež nemohou být zaměřeny na specifický vojenský cíl; nebo
- c) u něhož lze očekávat, že způsobí náhodné ztráty na životech civilních osob, jejich zranění, škody na civilních objektech nebo kombinaci těchto ztrát a škod, jež by byly nadměrné z hlediska očekávané konkrétní a přímé vojenské výhody.

4. Budou učiněna veškerá možná bezpečnostní opatření na ochranu civilních osob před účinky zbraní, jichž se tento článek týká. Možná bezpečnostní opatření jsou ta bezpečnostní opatření, jež jsou proveditelná či prakticky možná se zřetelem na všechny okol-

nosti existující v dané době, včetně humanitárních a vojenských ohledů.

Článek 4

Omezení použití jiných min, než jsou miny pro minování na dálku, nástrahy a jiné prostředky v obydlených oblastech

1. Tento článek se týká:

- a) jiných min, než jsou miny pro minování na dálku;
- b) nástrah; a
- c) jiných prostředků.

2. Je zakázáno používat zbraně, jichž se týká tento článek, ve velkých městech, ve městech, vesnicích či jiných oblastech majících podobnou koncentraci civilního obyvatelstva, v nichž neprobíhá boj mezi pozemními silami ani bezprostředně nehrozí, pokud:

- a) buď nejsou umístěny ve vojenském objektu nebo v jeho těsné blízkosti, který patří druhé straně nebo je pod její kontrolou; nebo
- b) nejsou učiněna opatření na ochranu civilních osob před jejich účinky, například instalováním výstražných označení, rozestavením hlídek, vylepením výstrah nebo postavením oplocení.

Článek 5

Omezení použití min pro minování na dálku

1. Použití min pro minování na dálku je zakázáno, pokud tyto miny nejsou používány pouze v oblasti, jež je sama vojenským cílem nebo která zahrnuje vojenské objekty, a pokud:

- a) jejich rozmístění nelze přesně zaznamenat v souladu s článkem 7 1a); nebo
- b) není pro každou takovou minu použit účinný neutralizační mechanismus, to jest samoaktivační mechanismus, který je určen k zajištění miny nebo k jejímu samozničení, když se předpokládá, že mina již nebude sloužit vojenskému účelu, pro který byla umístěna, nebo dálkově ovládaný mechanismus, který je určen k zajištění nebo zničení miny, když už mina neslouží vojenskému účelu, pro který byla použita.

2. Před každým dopravením či svržením min pro minování na dálku, jež mohou postihnout civilní obyvatelstvo, bude dána včas účinná výstraha, pokud to okolnosti dovolí.

Článek 6

Zákaz použití určitých nástrah

1. V souladu s pravidly mezinárodního práva použitelnými v ozbrojených konfliktech a vztahujícími se na zradu a věrolomnost je za všech okolností zakázáno používat:

- a) všechny nástrahy ve formě zdánlivě neškodného přenosného předmětu, který je zvláště určen a zkonstruován tak, aby obsahoval výbušný materiál a detonoval, když dojde ke střetu s ním nebo přiblížení k němu; nebo
- b) nástrahy, které jsou jakkoli spojené s:
 - (i) mezinárodně uznávanými ochrannými emblémy, znaky či signály;
 - (ii) nemocnými, zraněnými nebo mrtvými osobami;
 - (iii) pohřebními nebo kremačními místy či hroby;
 - (iv) zdravotnickými zařízeními, zdravotnickým vybavením, zdravotnickými zásilkami nebo zdravotnickou dopravou;
 - (v) dětskými hračkami či jinými přenosnými předměty nebo výrobky, zvláště určenými pro stravování, zdraví, hygienu, ošacení či výchovu dětí;
 - (vi) potravinami nebo nápoji;
 - (vii) kuchyňským nádobím nebo spotřebiči, pokud nejsou ve vojenských zařízeních, postaveních či vojenských zásobovacích skladech;
 - (viii) předměty zjevně náboženského charakteru;
 - (ix) historickými památkami, uměleckými díly či místy konání bohoslužeb, které představují kulturní nebo duchovní dědictví národů;
 - (x) zvířaty nebo zdechlinami.

2. Za všech okolností je zakázáno používat jakoukoli nástrahu, která je určena k tomu, aby způsobila nadměrné poranění či zbytečné utrpení.

Článek 7

Zaznamenávání a zveřejňování polohy minových polí, min a nástrah

1. Strany konfliktu budou zaznamenávat polohu:

- a) všech předem plánovaných minových polí, jež budou pokládat; a
- b) všech oblastí, ve kterých v širokém měřítku a předem plánovitě použily nástrah.

2. Strany budou usilovat o zajištění zaznamenání polohy všech ostatních minových polí, min a nástrah, jež položily nebo umístily.

3. Veškeré tyto záznamy budou uchovávány stranami konfliktu, které budou muset:

- a) okamžitě po ukončení aktivního nepřátelství:
 - (i) učinit všechna nezbytná a vhodná opatření, včetně použití těchto záznamů, na ochranu civilistů před účinky minových polí, min a nástrah; a
 - (ii) v případech, kdy vojska ani jedné ze stran nejsou na území druhé strany, poskytnout generálnímu tajemníkovi OSN a sobě navzájem veškeré informace, které mají k dispozici,

- o poloze minových polí, min a nástrah na území druhé strany; nebo
- (iii) poté, kdy došlo k úplnému odsunu vojsk stran z území druhé strany, dát druhé straně a generálnímu tajemníkovi OSN k dispozici veškeré informace, které mají, o poloze minových polí, min a nástrah na území druhé strany;
- b) plní-li v jakékoli oblasti svou funkci jednotky nebo mise OSN, dát orgánu zmíněnému v článku 8 k dispozici informace, jež jsou v tomto článku požadovány;
- c) kdykoli to bude možné, zajistit po vzájemné dohodě uvolnění informací týkajících se minových polí, min a nástrah, zejména v dohodách o ukončení nepřátelství.
- b) učiní taková opatření, jež budou nutná na ochranu jednotek či mise před účinky minových polí, min a nástrah při výkonu jejich povinností; a
- c) dá vedoucímu jednotky nebo mise OSN v této oblasti k dispozici veškeré informace, jež tato strana má, o poloze minových polí, min nebo nástrah v oblasti.
2. Působí-li v dané oblasti vyšetřující mise OSN, poskytne každá dotyčná strana konfliktu této misi ochranu s výjimkou případů, kdy vzhledem k velikosti takové mise nemůže adekvátně takovou ochranu poskytnout. V tomto případě dá vedoucí mise k dispozici informace, které má, o poloze minových polí, min a nástrah v oblasti.

Článek 8

Ochrana jednotek a misí OSN před účinky minových polí, min a nástrah

1. Plní-li jednotka nebo mise OSN funkci zachování míru, pozorovací či jakékoli jiné funkce v dané oblasti, pak každá strana konfliktu, bude-li o to požádána vedoucím jednotek nebo mise OSN v dané oblasti, pokud to bude možné:

- a) odstraní nebo zneškodní všechny miny nebo nástrahy v této oblasti;

Článek 9

Mezinárodní spolupráce při odstraňování minových polí, min a nástrah

Po skončení aktivního nepřátelství budou strany usilovat o dosažení dohody jak mezi sebou, tak eventuálně s jinými státy a mezinárodními organizacemi o poskytování informací, technické a materiální pomoci – včetně, za vhodných okolností, společných operací nezbytných k odstranění či jinému zneškodnění minových polí, min a nástrah umístěných během konfliktu.

TECHNICKÁ PŘÍLOHA

K PROTOKOLU O ZÁKAZU NEBO OMEZENÍ POUŽITÍ MIN, NÁSTRAH A JINÝCH PROSTŘEDKŮ (PROTOKOL II)

Směrnice pro registraci

Kdykoli v souladu s tímto protokolem vyvstane závazek registrace polohy minových polí, min a nástrah, bude nutno řídit se těmito směrnicemi.

1. Se zřetelem na předem plánovaná minová pole a rozsáhlé a předem plánované použití nástrah:

- a) by měly být vyhotoveny mapy, nákresy či jiné záznamy, a to tak, aby znázorňovaly rozsah oblasti minových polí či nástrah; a
- b) by měla být specifikována poloha oblasti mino-

ových polí či nástrah se zřetelem na souřadnice jediného orientačního bodu a odhadované rozměry oblasti obsahující miny a nástrahy ve vztahu k tomu jedinému orientačnímu bodu.

2. Se zřetelem na jiná minová pole, miny a nástrahy, jež byly položeny či umístěny:

by měly být v maximální možné míře zaznamenány příslušné informace, specifikované ve výše uvedeném odstavci 1, aby se umožnila identifikace oblastí obsahujících minová pole, miny a nástrahy.

PROTOKOL
O ZÁKAZU NEBO OMEZENÍ POUŽITÍ ZÁPALNÝCH ZBRANÍ
(Protokol III)

Článek 1
Definice

Pro účely tohoto protokolu:

1. „Zápalná zbraň“ znamená jakoukoli zbraň nebo municí, která je v prvé řadě zaměřena na zapálení objektů nebo způsobení popálenin osobám působením ohně, tepla nebo kombinací ohně a tepla, které způsobuje chemická reakce látky dopravené na cíl.

a) Zápalné zbraně mohou mít formu například plamenometů, fugasů, nábojů, raket, granátů, min, bomb a jiných nosičů zápalných látek.

b) Zápalné zbraně nezahrnují:

(i) municí, jež může mít náhodný zápalný účinek, jako světlice, hledače, kouřové nebo signální systémy;

(ii) municí určenou jako kombinaci průrazného, výbušného nebo třštivého účinku s dodatečným zápalným efektem, jako protipancéřové střely, třštivé náboje, výbušné bomby a podobnou municí s kombinovaným účinkem, v nichž zápalný efekt není specificky určen k způsobení popálenin osobám, ale která je používána proti vojenským cílům, jako jsou obrněná vozidla, letadla a zařízení základen nebo bojové prostředky.

2. „Koncentrace civilního obyvatelstva“ znamená jakoukoli koncentraci civilního obyvatelstva, ať je trvalá či dočasná, jak v obydlených částech měst nebo v obydlených městech či vesnicích nebo v táborech či kolonách uprchlíků nebo evakuovaných osob nebo skupinách kočovníků.

3. „Vojenský cíl“ znamená, pokud jde o objekty, veškeré objekty, které svou povahou, umístěním, účelem nebo použitím účinně přispívají k vojenským akcím a jejichž úplné nebo částečné zničení, obsazení nebo neutralizace, za okolností existujících v daném

okamžiku, představuje jednoznačnou vojenskou výhodu.

4. „Civilní objekty“ jsou veškeré objekty, jež nejsou vojenskými cíli, jak je definováno v odstavci 3.

5. „Možná bezpečnostní opatření“ jsou ta bezpečnostní opatření, jež jsou proveditelná či prakticky možná se zřetelem na všechny okolnosti existující v danou dobu, včetně humanitárních a vojenských ohledů.

Článek 2

**Ochrana civilního obyvatelstva
a civilních objektů**

1. Je zakázáno za všech okolností učinit civilní obyvatelstvo jako takové, jednotlivé civilní osoby či civilní objekty předmětem útoku zápalnými zbraněmi.

2. Je zakázáno za všech okolností učinit jakýkoli vojenský cíl ležící uvnitř koncentrace civilního obyvatelstva předmětem útoku na dálku dopravovaných zápalných zbraní.

3. Dále je zakázáno učinit jakýkoli vojenský cíl ležící uvnitř koncentrace civilního obyvatelstva předmětem útoku pomocí jiných zápalných zbraní, než jsou na dálku dopravované zápalné zbraně, s výjimkou toho, kdy je tento vojenský cíl jasně oddělen od koncentrace civilního obyvatelstva a kdy jsou učiněna veškerá možná bezpečnostní opatření se zřetelem na omezení zápalných účinků na vojenský cíl a na zamezení a v každém případě snížení náhodných ztrát životů civilních osob, zranění civilních osob a škod na civilních objektech na minimum.

4. Je zakázáno učinit lesy nebo jiné druhy porostů předmětem útoků zápalných zbraní s výjimkou toho, kdy jsou tyto přírodní prvky využívány k ukrytí, skrytí či zamaskování bojových jednotek či jiných vojenských cílů nebo jsou samy vojenským cílem.

DODATKOVÝ PROTOKOL
K ÚMLUVĚ O ZÁKAZU NEBO OMEZENÍ POUŽITÍ
NĚKTERÝCH KONVENČNÍCH ZBRANÍ, KTERÉ MOHOU ZPŮSOBOVAT
NADMĚRNÉ UTRPENÍ NEBO MÍT NEROZLIŠUJÍCÍ ÚČINKY

ČLÁNEK 1: DODATKOVÝ PROTOKOL

Tento Protokol bude přiložen k Úmluvě o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky („Úmluva“) jako Protokol IV:

**„Protokol o oslepujících laserových zbraních
(Protokol IV)“**

Článek 1

Je zakázáno používat laserové zbraně specificky sestrojené tak, aby jejich výlučným bojovým účinkem nebo jedním z bojových účinků bylo způsobení trvalého oslepnutí nechráněného zraku, tj. nechráněných očí nebo očí opatřených pomůckami korigujícími zrak. Vysoké smluvní strany nebudou předávat takové zbraně žádnému státu nebo nestátnímu subjektu.

Článek 2

Při používání laserových systémů přijmou vysoké smluvní strany veškerá vhodná předběžná opatření k zabránění způsobení trvalého oslepnutí nechráně-

ného zraku. Tato předběžná opatření budou zahrnovat výcvik ozbrojených sil a další praktická opatření.

Článek 3

Oslepnutí, k němuž dojde v rámci náhodného nebo průvodního účinku při legitimním vojenském použití laserových systémů, včetně laserových systémů užívaných proti optickým zařízením, není součástí zákazu, na který se vztahuje tento Protokol.

Článek 4

Pro potřeby tohoto Protokolu znamená „trvalé oslepnutí“ nevyléčitelnou a nenapravitelnou ztrátu zraku, způsobující vážnou poruchu bez naděje na uzdravení. Vážná porucha znamená ostrost vidění menší než 20/200 Snellenů naměřených při použití obou očí.“

ČLÁNEK 2: VSTUP V PLATNOST

Tento Protokol vstoupí v platnost tak, jak je to uvedeno v odstavcích 3 a 4 článku 5 Úmluvy.

PROTOKOL

O ZÁKAZU NEBO OMEZENÍ POUŽITÍ MIN, NÁSTRAH A JINÝCH PROSTŘEDKŮ
VE ZNĚNÍ ZE DNE 3. KVĚTNA 1996
(PROTOKOL II VE ZNĚNÍ ZE DNE 3. KVĚTNA 1996),
KTERÝ JE PŘÍLOHOU ÚMLUVY O ZÁKAZU NEBO OMEZENÍ POUŽITÍ
NĚKTERÝCH KONVENČNÍCH ZBRANÍ, KTERÉ MOHOU ZPŮSOBOVAT
NADMĚRNÉ UTRPENÍ NEBO MÍT NEROZLIŠUJÍCÍ ÚČINKY

**ČLÁNEK 1: POZMĚNĚNÉ ZNĚNÍ
PROTOKOLU**

Protokol o zákazu nebo omezení použití min, nástrah a jiných prostředků (Protokol II), který je přílohou Úmluvy o zákazu nebo omezení použití některých konvenčních zbraní, které mohou způsobovat nadměrné utrpení nebo mít nerozlišující účinky („Úmluva“), se tímto pozměňuje. Pozměněný text Protokolu má následující znění:

**„Protokol o zákazu nebo omezení použití min,
nástrah a jiných prostředků ve znění
ze dne 3. května 1996
(Protokol II ve znění ze dne 3. května 1996)“**

Článek 1

Rozsah aplikace

1. Tento Protokol se vztahuje na použití min, nástrah a jiných zde popsaných prostředků na souši,

včetně min kladených za účelem zabránění přístupu do pobřežních pásem a vodních cest nebo brodů, ale nevztahuje se na použití protilodních min na moři nebo na vnitrozemských vodních cestách.

2. Kromě situací uvedených v článku 1 této Úmluvy se tento Protokol bude vztahovat i na situace uvedené ve společném článku 3 Ženevských úmluv z 12. srpna 1949. Tento Protokol se nebude vztahovat na situace vnitrostátních nepokojů a napětí, například na vzpoury, izolované a sporadické násilné činy a jiné činy podobné povahy, které se nepovažují za ozbrojené konflikty.

3. V případě ozbrojených konfliktů, které nejsou mezinárodní povahy a které probíhají na území některé z vysokých smluvních stran, bude každá strana konfliktu povinna uplatňovat zákazy a omezení podle tohoto Protokolu.

4. Žádné z ustanovení tohoto Protokolu se nebude uplatňovat s cílem ovlivnit svrchovanost státu nebo povinnost vlády všemi zákonnými prostředky udržovat nebo znovu nastolit zákonnost a pořádek ve státu nebo hájit národní jednotu a územní celistvost státu.

5. Žádné z ustanovení tohoto Protokolu se nebude uplatňovat s cílem ospravedlnit přímé či nepřímé vměšování, a to z jakéhokoliv důvodu, do ozbrojeného konfliktu nebo do vnitřních či vnějších záležitostí vysoké smluvní strany na území, kde probíhá konflikt.

6. Aplikací ustanovení tohoto Protokolu na strany konfliktu nepatřící mezi vysoké smluvní strany, jež přijaly tento Protokol, se přímo ani nepřímo nemění právní postavení těchto stran či právní postavení sporného území.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto Protokolu:

1. „Mina“ označuje veškerou munici umístěnou pod zemí, na zemi nebo v blízkosti země či jiného povrchu a zkonstruovanou tak, aby explodovala přítomností, blízkostí nebo kontaktem osoby či vozidla.

2. „Mina pro minování na dálku“ označuje minu, která není umístěná přímo, ale je dopravována pomocí dělostřelectva, řízené střely, rakety, minometu nebo podobnými prostředky či shazována z letadla. Míny dopravované z pozemního zařízení vzdáleného méně než 500 metrů se nepovažují za „míny pro minování na dálku“, za předpokladu že jsou použity v souladu s článkem 5 a navazujícími články tohoto Protokolu.

3. „Protipěchotní mina“ označuje minu zkonstruovanou především tak, aby explodovala přítomností, blízkostí nebo kontaktem osoby, a způsobující zneschopnění, zranění nebo usmrcení osoby nebo osob.

4. „Nástraha“ označuje jakýkoli prostředek či materiál, který je určen, zkonstruován nebo uzpůsoben k tomu, aby usmrtil nebo způsobil zranění, a který působí neočekávaně při styku nebo přiblížení osoby ke zdánlivě neškodnému předmětu nebo při provádění zdánlivě bezpečného úkonu.

5. „Jiné prostředky“ označuje ručně umístěnou munici a prostředky, včetně improvizovaných výbušných prostředků, určené k tomu, aby usmrtily nebo způsobily zranění či poškození, a aktivované ručně, dálkovým ovládním nebo automaticky po uplynutí určité lhůty.

6. „Vojenský cíl“ označuje, pokud jde o objekty, veškeré objekty, které svou povahou, umístěním, účelem nebo užitím účinně přispívají k vojenským akcím a jejichž úplné nebo částečné zničení, obsazení nebo neutralizace za okolností existujících v daném okamžiku představuje jednoznačnou vojenskou výhodu.

7. „Civilní objekty“ jsou veškeré objekty, které nejsou vojenskými cíli definovanými v odstavci 6 tohoto článku.

8. „Minové pole“ je určitý prostor, v němž jsou systematicky umístěny miny, a „zaminovaný prostor“ je prostor, který je nebezpečný vzhledem k přítomnosti min. „Klamný zaminovaný prostor“ znamená prostor bez min, který má budit dojem minového pole. Termín „minové pole“ označuje i klamná minová pole.

9. „Zaznamenání“ označuje fyzické, administrativní a technické úkony určené k získání veškerých dostupných informací umožňujících určení polohy minových polí, zaminovaných prostorů, nástrah a jiných prostředků za účelem registrace v oficiálních záznamech.

10. „Samodestrukční mechanismus“ označuje zabudovaný nebo připojený automatický mechanismus, který zajistí zničení munice, do níž je zabudován nebo k níž je připojen.

11. „Samoneutralizační mechanismus“ označuje zabudovaný automatický mechanismus, který uvede munici, do níž je zabudován, do nefunkčního stavu.

12. „Samodezadjustace“ označuje automatické uvedení munice do nefunkčního stavu nevratnou eliminací (vyčerpáním) součástky, například baterie, která je pro fungování munice nepostradatelná.

13. „Dálkové ovládní“ označuje ovládní pomocí příkazů na dálku.

14. „Zařízení znemožňující manipulaci“ označuje prostředek, který má chránit minu a který je její součástí, je s ní spojen nebo je k ní připojen nebo umístěn pod ní a který se aktivuje, když dojde k pokusu o odstranění miny.

15. „Transfer“ zahrnuje, kromě fyzického pohybu min při jejich dovozu na území státu nebo vý-

vozu z tohoto území, také postoupení vlastnických práv k minám nebo kontroly nad nimi, ale nezahrnuje postoupení území, kde jsou umístěny miny.

Článek 3

Všeobecná omezení použití min, nástrah a jiných prostředků

1. Tento článek se vztahuje na:

- a) miny;
- b) nástrahy; a
- c) jiné prostředky.

2. Každá vysoká smluvní strana nebo strana konfliktu je v souladu s ustanoveními tohoto Protokolu odpovědná za veškeré miny, nástrahy a jiné prostředky, které použije, a zavazuje se je vyhledat, odstranit, zničit nebo udržovat podle ustanovení článku 10 tohoto Protokolu.

3. Za všech okolností je zakázáno použít jakékoli miny, nástrahy nebo jiné prostředky, které jsou svým určením nebo povahou zaměřeny na to, aby způsobily nadměrné zranění či zbytečné utrpení.

4. Zbraně, na něž se vztahuje tento článek, budou důsledně v souladu s normami a omezeními, které stanoví Technická příloha pro každou jednotlivou kategorii.

5. Je zakázáno používat miny, nástrahy či jiné prostředky využívající mechanismus nebo prostředek zvláště určený k tomu, aby způsobil detonaci munice přítomností běžně dostupných minohledáček v důsledku jejich magnetického nebo jiného bezdotykového působení během normálního užití při úkonech souvisejících s detekcí.

6. Je zakázáno používat miny se samodezadjustačním mechanismem opatřené zařízením znemožňujícím manipulaci určeným k tomu, aby zůstal funkční i tehdy, když mina již funkční být přestane.

7. Za všech okolností je zakázáno zaměřovat zbraně, na něž se vztahuje tento článek, proti civilnímu obyvatelstvu jako takovému nebo proti jednotlivým civilním osobám nebo civilním objektům, a to jak při útoku, tak i při obraně nebo za účelem represálií.

8. Je zakázáno nerozlišující použití zbraní, na něž se vztahuje tento článek. Nerozlišující použití je jakékoli umístění těchto zbraní:

- a) pokud nejsou umístěny ve vojenském cíli nebo proti vojenskému cíli zaměřeny. Vzniknou-li pochybnosti, jestli objekt obvykle určený pro civilní účely, například místo konání bohoslužeb, dům nebo jiné obydlí nebo škola, je užíván tak, aby účinně přispíval k vojenským akcím, bude se předpokládat, že objekt tímto způsobem užíván není;
- b) pokud používaný způsob nebo prostředky dopra-

vení zmnožňují jejich zaměření na určitý vojenský cíl; nebo

- c) lze-li předpokládat, že tyto zbraně způsobí náhodné ztráty na životech civilních osob, zranění civilních osob, škody na civilních objektech nebo kombinaci těchto ztrát a škod, jež by byly nadměrné v poměru k očekávané konkrétní a přímé vojenské výhodě.

9. Několik zřetelně od sebe oddělených a rozdílných vojenských cílů, které se nacházejí ve městě, vesnici nebo v jiném prostoru s obdobnou koncentrací civilních osob nebo civilních objektů, nebude považováno za jediný vojenský cíl.

10. Budou přijata veškerá možná opatření na ochranu civilních osob před účinky zbraní, na něž se vztahuje tento článek. Možná opatření jsou taková opatření, která jsou proveditelná nebo prakticky možná vzhledem ke všem okolnostem existujícím v daném okamžiku, a to včetně humanitárních a vojenských zřetelů. Mezi tyto okolnosti patří mimo jiné:

- a) krátkodobý a dlouhodobý účinek min na místní civilní obyvatelstvo po dobu existence minového pole;
- b) možná opatření na ochranu civilních osob (například oplocení, označení, výstraha a monitorování);
- c) dostupnost a proveditelnost alternativních řešení;
- a
- d) krátkodobé a dlouhodobé vojenské požadavky na minové pole.

11. Před umístěním min, nástrah a jiných prostředků, které by mohly postihnout civilní obyvatelstvo, bude dána účinná včasná výstraha, s výjimkou případů, kdy to okolnosti neumožňují.

Článek 4

Omezení použití protipěchotních min

Je zakázáno používat protipěchotní miny, které nelze detekovat podle specifikace v odstavci 2 Technické přílohy.

Článek 5

Omezení použití protipěchotních min jiných než miny pro minování na dálku

1. Tento článek se vztahuje na protipěchotní miny jiné než miny pro minování na dálku.

2. Je zakázáno používat zbraně, jichž se týká tento článek, pokud nevyhovují ustanovením Technické přílohy o samodestrukci a samodezadjustaci, s výjimkou případů, kdy:

- a) tyto zbraně jsou umístěny v ohraničeném prostoru monitorovaném vojenským personálem a chráněném oplocením nebo jinými prostředky s cílem účinně zamezit přístupu civilních osob do tohoto

prostoru. Označení musí být zřetelné a trvanlivé a musí být viditelné alespoň pro osobu, která hodlá vstoupit do ohraničeného prostoru; a

- b) tyto zbraně jsou odstraněny před opuštěním prostoru, s výjimkou případů, kdy se prostor postoupí ozbrojeným silám jiného státu, které přebírají odpovědnost za údržbu obranných zařízení požadovaných tímto článkem a za následné odstranění těchto zbraní.

3. Strana konfliktu se nadále zbavuje povinnosti dodržovat ustanovení pododstavců 2a) a 2b) tohoto článku pouze v případě, kdy dodržování těchto ustanovení není možné z důvodu nedobrovolné ztráty kontroly nad prostorem v důsledku nepřátelské vojenské akce, a to i v situaci, kdy jejich dodržování znemožňuje přímá nepřátelská vojenská akce. Pokud tato strana znovu získá kontrolu nad prostorem, bude opět dodržovat ustanovení pododstavců 2a) a 2b) tohoto článku.

4. Pokud ozbrojené síly strany konfliktu získají kontrolu nad prostorem, ve kterém byly umístěny zbraně, na něž se vztahuje tento článek, budou tyto ozbrojené síly v nejvyšší možné míře udržovat a v případě potřeby i zavádět ochranná opatření požadovaná tímto článkem až do doby, kdy budou tyto zbraně odstraněny.

5. Budou přijata veškerá možná opatření s cílem zabránit nepovolenému odstranění, znetvoření, zničení nebo zatajení prostředku, systému nebo materiálu použitého k vyznačení obvodu ohraničeného prostoru.

6. Zbraně, na něž se vztahuje tento článek, které vystřelují úlomky v horizontálním oblouku méně než 90 stupňů a které jsou umístěny na zemi nebo nad zemí, lze používat bez přijetí opatření uvedených v pododstavci 2a) tohoto článku po dobu nejdéle 72 hodin, pokud:

- a) se nacházejí v bezprostřední blízkosti vojenské jednotky, která je umístila; a
b) prostor monitoruje vojenský personál s cílem účinně bránit přístupu civilních osob.

Článek 6

Omezení použití min pro minování na dálku

1. Je zakázáno používat miny pro minování na dálku s výjimkou případů, kdy jsou zaznamenány v souladu s pododstavcem 1b) Technické přílohy.

2. Je zakázáno používat protipěchotní miny pro minování na dálku, které nevyhovují ustanovením Technické přílohy o samodestrukci a samodezadjustaci.

3. Je zakázáno používat miny pro minování na dálku jiné než protipěchotní miny, s výjimkou případů, kdy jsou vybaveny buď účinným samodestrukčním, nebo samoneutralizačním mechanismem a mají záložní dezadjustační mechanismus, jehož účelem je, aby mina

přestala fungovat jako mina, když již neslouží vojenskému účelu, pro nějž byla položena.

4. Před každým dopravením nebo svržením min pro minování na dálku, které mohou zasáhnout civilní obyvatelstvo, bude dána včas účinná výstraha, s výjimkou případů, kdy to okolnosti neumožňují.

Článek 7

Zákaz používání nástrah a jiných prostředků

1. Aniž by tím byla dotčena pravidla mezinárodního práva vztahující se na podvod a zradu, je za všech okolností zakázáno používat nástrahy a jiné prostředky, které jsou jakýmkoliv způsobem spojovány nebo uváděny do souvislosti s:

- a) mezinárodně uznávanými ochrannými emblémy, značkami nebo signály;
b) nemocnými, zraněnými nebo mrtvými osobami;
c) místy určenými pro pohřby či kremace nebo s hroby;
d) zdravotnickými zařízeními, zdravotnickým vybavením, zdravotnickými potřebami nebo zdravotnickými dopravními prostředky;
e) dětskými hračkami či jinými přenosnými předměty nebo výrobky speciálně určenými pro stravování, zdraví, hygienu, ošacení nebo výchovu dětí;
f) potravinami nebo nápoji;
g) kuchyňským nádobím nebo spotřebiči, pokud nejsou umístěny ve vojenských zařízeních, vojenských postaveních nebo ve vojenských zásobovacích skladech;
h) předměty zjevně náboženské povahy;
i) historickými památkami, uměleckými díly či místy konání bohoslužeb, která představují duchovní dědictví národů; nebo
j) zvířaty či zdechlinami.

2. Je zakázáno používat nástrahy nebo jiné prostředky mající podobu zdánlivě neškodných přenosných předmětů, které jsou speciálně určeny a zkonstruovány k tomu, aby obsahovaly trhavinu.

3. Aniž by tím byla dotčena ustanovení článku 3, je zakázáno používat zbraně, na něž se vztahuje tento článek, ve městě, vesnici nebo v jiném prostoru s obdobnou koncentrací civilních osob, v němž neprobíhá nebo zřejmě nehrozí střet mezi pozemními silami, s výjimkou případů, kdy:

- a) jsou tyto zbraně umístěny ve vojenském cíli nebo v jeho těsné blízkosti; anebo
b) byla přijata opatření na ochranu civilních osob proti jejich účinkům, např. rozmístěním hlídek, vyhlášením varování nebo oplocením.

Článek 8

Transfery

1. S cílem napomoci dosažení cílů tohoto Protokolu se každá vysoká smluvní strana:

- a) zavazuje neprovádět transfer jakýchkoli min, jejichž použití tento Protokol zakazuje;
- b) zavazuje neprovádět transfer jakýchkoli min příjemci jinému, než je stát nebo státní orgán oprávněný přijímat takové transfery;
- c) zavazuje uplatňovat omezení při transferu jakékoli miny, jejíž použití tento Protokol zakazuje. Každá vysoká smluvní strana se zejména zavazuje neprovádět transfer jakýchkoli protipěchotních min do států, které nejsou vázány tímto Protokolem, s výjimkou případů, kdy je přijímající stát ochoten aplikovat tento Protokol; a
- d) zavazuje zajistit, aby transfery podle tohoto článku byly ze strany předávajícího i přijímajícího státu prováděny v plném souladu s příslušnými ustanoveními tohoto Protokolu a s platnými normami mezinárodního humanitárního práva.

2. Prohlásí-li vysoká smluvní strana, že odkládá plnění specifických ustanovení o použití určitých min obsažených v Technické příloze, platí pro tyto miny i nadále pododstavec 1a) tohoto článku.

3. Všechny vysoké smluvní strany se až do okamžiku vstupu tohoto Protokolu v platnost zdrží jednání, které by bylo neslučitelné s pododstavcem 1a) tohoto článku.

Článek 9

Zaznamenání a použití informací o minových polích, zaminovaných prostorech, minách, nástrahách a jiných prostředcích

1. Veškeré informace týkající se minových polí, zaminovaných prostorů, min, nástrah a jiných prostředků budou zaznamenány v souladu s ustanoveními Technické přílohy.

2. Všechny takové záznamy budou uchovávány stranami konfliktu, které po skončení aktivních nepřátelských akcí neprodleně přijmou veškerá potřebná a vhodná opatření, včetně užití těchto informací, na ochranu civilních osob v oblasti, kterou kontrolují, proti účinkům minových polí, zaminovaných prostorů, min, nástrah a jiných prostředků.

Zároveň dají k dispozici druhé straně nebo stranám konfliktu a generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů veškeré informace, které mají o minových polích, zaminovaných prostorech, minách, nástrahách a jiných prostředcích, jež položily v oblastech, které již nekontrolují; nicméně platí, a to pod podmínkou reciprocity, že pokud se ozbrojené síly strany konfliktu nacházejí na území znepřátelené strany, může kterákoli ze stran zadržet tyto informace a ode-

přít je generálnímu tajemníkovi a druhé straně v takovém rozsahu, v jakém si zadržení těchto informací vyžadají bezpečnostní zájmy, a to do doby, kdy se žádná ze stran nebude zdržovat na území druhé strany. V takovém případě budou zadržené informace uvolněny, jakmile to umožní bezpečnostní zájmy. Je-li to možné, budou strany konfliktu po vzájemné dohodě usilovat o to, aby tyto informace mohly být uvolněny v co nejkratší lhůtě způsobem slučitelným s bezpečnostními zájmy každé strany.

3. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení článků 10 a 12 tohoto Protokolu.

Článek 10

Odstraňování minových polí, min, nástrah a jiných prostředků a mezinárodní spolupráce

1. Po ukončení aktivních nepřátelských akcí bude neprodleně provedeno vyhledání, odstranění, zničení nebo udržování veškerých minových polí, zaminovaných prostorů, min, nástrah a jiných prostředků podle článku 3 a odstavce 2 článku 5 tohoto Protokolu.

2. Vysoké smluvní strany a strany konfliktu mají tuto odpovědnost ve vztahu k minovým polím, zaminovaným prostorům, minám, nástrahám a jiným prostředkům v oblastech, které kontrolují.

3. Co se týče minových polí, zaminovaných prostorů, min, nástrah a jiných prostředků, které strana položila v oblasti, kterou již nekontroluje, poskytne tato strana straně, která tuto oblast kontroluje podle odstavce 2 tohoto článku, technickou a materiální pomoc potřebnou k plnění této odpovědnosti v takovém rozsahu, v jakém to tato strana umožní.

4. Kdykoliv je to zapotřebí, budou strany usilovat o dosažení dohody mezi sebou a podle potřeby i s jinými státy a mezinárodními organizacemi o poskytování technické a materiální pomoci, za vhodných okolností i o provádění společných operací potřebných k plnění těchto povinností.

Článek 11

Technická spolupráce a pomoc

1. Každá vysoká smluvní strana se zavazuje umožnit co nejširší výměnu vybavení, materiálu a vědecko-technických informací souvisejících s prováděním tohoto Protokolu i prostředků sloužících k odminování a bude oprávněna se této výměny účastnit.

2. Každá vysoká smluvní strana se zavazuje poskytovat informace do databáze (registru) týkající se odminování, vytvořené v systému Organizace spojených národů, a to zvláště informace o různých prostředcích a technikách odminování a seznamy odborníků, odborných institucí nebo národních kontaktních míst pro odminování.

3. Každá vysoká smluvní strana, která je schopna

tak učinit, bude pomáhat při odminování prostřednictvím systému Organizace spojených národů, jiných mezinárodních orgánů či na bilaterálním základě nebo přispěje do Dobrovolného světenského fondu Organizace spojených národů pro pomoc při odminování.

4. Vysoké smluvní strany mohou předkládat žádosti o pomoc doložené příslušnými informacemi Organizaci spojených národů nebo jiným příslušným orgánům nebo jiným státům. Tyto žádosti lze předkládat generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, který je předá všem vysokým smluvním stranám a příslušným mezinárodním organizacím.

5. V případě žádostí předložených Organizaci spojených národů může generální tajemník Organizace spojených národů v rámci prostředků, které jsou generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů k dispozici, podniknout příslušné kroky k posouzení situace a, ve spolupráci s žádající vysokou smluvní stranou, určit vhodný způsob poskytování pomoci při odminování nebo při plnění ustanovení Protokolu. Generální tajemník může dále podat vysokým smluvním stranám zprávu o posouzení situace a o typu a rozsahu požadované pomoci.

6. Aniž by tím byla dotčena ustanovení ústavy nebo jiné právní předpisy, vysoké smluvní strany se zavazují spolupracovat a předávat si technické vybavení s cílem umožnit realizaci příslušných ustanovení a omezení stanovených tímto Protokolem.

7. Je-li to potřebné a možné, je každá vysoká smluvní strana oprávněna ve vhodných případech žádat a obdržet od jiné vysoké smluvní strany technickou pomoc v souvislosti s určitou speciální technikou jinou než zbrojní technika, aby se tak zkrátila doba odkladu stanovená Technickou přílohou.

Článek 12

Ochrana před účinky minových polí, zaminovaných prostorů, min, nástrah a jiných prostředků

1. Aplikace

- a) S výjimkou sil a misí uvedených v pododstavci 2a) (i) tohoto článku se tento článek vztahuje pouze na mise působící v oblasti se souhlasem té vysoké smluvní strany, na jejímž území jsou úkoly plněny.
- b) Aplikací ustanovení tohoto článku na ty strany konfliktu, které nejsou vysokými smluvními stranami, se přímo ani nepřímě nemění jejich právní status nebo právní status sporného území.
- c) Ustanoveními tohoto článku nebude dotčeno stávající mezinárodní humanitární právo nebo jiné platné mezinárodní dokumenty nebo rozhodnutí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů stanovící vyšší úroveň ochrany pro personál působící v souladu s tímto článkem.

2. Mírové a některé jiné jednotky a mise

- a) Tento odstavec se vztahuje na:
 - (i) jednotky či mise Organizace spojených národů plnící mírové, pozorovací nebo podobné úkoly v jakékoli oblasti v souladu s Chartou OSN; a
 - (ii) mise ustavené podle Hlavy VIII Charty OSN a působící v oblasti konfliktu.
- b) Každá vysoká smluvní strana nebo strana konfliktu na požádání vedoucího jednotky nebo mise, na niž se vztahuje tento odstavec:
 - (i) v rámci svých možností přijme opatření nezbytná pro ochranu jednotky nebo mise před účinky min, nástrah a jiných prostředků v oblasti, kterou kontroluje;
 - (ii) je-li to nezbytné pro účinnou ochranu tohoto personálu, v rámci svých možností odstraní nebo zneškodní veškeré miny, nástrahy a jiné prostředky v této oblasti; a
 - (iii) informuje vedoucího jednotky nebo mise o poloze všech známých minových polí, zaminovaných prostorů, min, nástrah a jiných prostředků v oblasti, v níž jednotka nebo mise působí, a v rámci možností dá vedoucímu jednotky nebo mise k dispozici veškeré informace, které drží v souvislosti s minovými poli, zaminovanými prostory, minami, nástrahami a jinými prostředky.

3. Humanitární mise a mise na shromažďování informací pro systém Organizace spojených národů

- a) Tento odstavec se vztahuje na humanitární mise a mise na shromažďování informací pro systém Organizace spojených národů.
- b) Na žádost vedoucího mise, na niž se vztahuje tento článek, každá vysoká smluvní strana nebo strana konfliktu:
 - (i) provede opatření na ochranu personálu mise podle ustanovení pododstavce 2b) (i) tohoto článku; a
 - (ii) pokud je přístup na místo nebo průjezd místem, které kontroluje, nezbytný pro plnění úkolů mise a aby byl personálu mise zajištěn bezpečný přístup na toto místo nebo průjezd tímto místem:
 - (aa) s výjimkou případů, kdy tomu brání probíhající nepřátelské akce, informuje vedoucího mise o bezpečné trase, jsou-li takové informace k dispozici, nebo
 - (bb) neposkytne-li informace o bezpečné trase podle pododstavce (aa), podle potřeby a v rámci možností zřídí průchod v minových polích.

4. Mise Mezinárodního výboru Červeného kříže

- a) Tento odstavec se vztahuje na mise Mezinárodního výboru Červeného kříže působící se souhla-

sem hostitelského státu nebo hostitelských států podle ustanovení Ženevských úmluv z 12. srpna 1949 a v přiměřeném rozsahu i podle ustanovení dodatkových protokolů k těmto úmluvám.

b) Na žádost vedoucího mise, na niž se vztahuje tento odstavec, každá smluvní strana nebo strana konfliktu:

- (i) přijme opatření na ochranu personálu mise uvedená v pododstavci 2b) (i) tohoto článku; a
- (ii) přijme opatření uvedená v pododstavci 3b) (ii) tohoto článku.

5. Jiné humanitární mise a vyšetřovací mise

a) Pokud se na ně nevztahují odstavce 2, 3 a 4 tohoto článku, používá se tento odstavec pro následující mise v období, kdy působí v oblasti konfliktu nebo pomáhají obětem konfliktu:

- (i) humanitární mise národních společností Červeného kříže nebo Červeného půlměsíce nebo jejich Mezinárodní federace;
- (ii) mise nestranné humanitární organizace, včetně nestranných humanitárních misí provádějících adminování; a
- (iii) vyšetřovací mise ustavené podle ustanovení Ženevských úmluv z 12. srpna 1949 a v přiměřeném rozsahu i dodatkových protokolů k těmto úmluvám.

b) Pokud je to možné, každá vysoká smluvní strana nebo strana konfliktu na žádost vedoucího mise, na niž se vztahuje tento odstavec:

- (i) přijme opatření na ochranu personálu mise uvedená v pododstavci 2b) (i) tohoto článku; a
- (ii) přijme opatření uvedená v pododstavci 3b) (ii) tohoto článku.

6. Ochrana důvěrných informací

S veškerými důvěrnými informacemi poskytovanými podle tohoto článku bude příjemce důsledně nakládat s ohledem na jejich důvěrný charakter a neposkytne je subjektům stojícím mimo dotčenou jednotku nebo misi bez výslovného svolení původce informace.

7. Respektování právních předpisů

Aniž by tím byly dotčeny jeho možné výsady a imunity nebo služební povinnosti, personál náležející k jednotkám nebo misím uvedeným v tomto článku:

- a) bude respektovat právní předpisy hostitelského státu; a
- b) zdrží se jednání nebo činností neslučitelných s nestrannou a mezinárodní povahou svých úkolů.

Článek 13

Konzultace vysokých smluvních stran

1. Vysoké smluvní strany se zavazují ke konzultacím a vzájemné spolupráci ve všech otázkách souvi-

sejících s prováděním tohoto Protokolu. Za tímto účelem se bude každoročně konat konference vysokých smluvních stran.

2. Účast na těchto výročních konferencích bude upravena schváleným jednácím řádem.

3. Konference se bude zabývat:

- a) kontrolou provádění a právního statusu tohoto Protokolu;
- b) projednáváním záležitostí vyplývajících ze zpráv vysokých smluvních stran podle odstavce 4 tohoto článku;
- c) přípravou na revizní konference; a
- d) projednáváním vývoje technologií na ochranu civilních osob proti nerozlišujícímu účinku min.

4. Vysoké smluvní strany poskytnou výroční zprávy depozitáři, který je před konferencí předá všem vysokým smluvním stranám. Zprávy se budou zabývat kteroukoli z následujících otázek:

- a) šíření informací o tomto Protokolu mezi svými ozbrojenými silami a civilním obyvatelstvem;
- b) programy pro adminování a rehabilitaci;
- c) kroky, které učinily ke splnění technických požadavků tohoto Protokolu, a související informace;
- d) právní normy související s tímto Protokolem;
- e) opatření přijatá v souvislosti s mezinárodní výměnou technických informací, mezinárodní spoluprací při adminování a s technickou spoluprací a pomocí; a
- f) jiné související otázky.

5. Náklady na konferenci vysokých smluvních stran ponese vysoké smluvní strany a nečlenské státy, které se zúčastní konference, podle příslušně upravené stupnice OSN.

Článek 14

Dodržování

1. Každá vysoká smluvní strana učiní veškeré potřebné kroky, včetně legislativních a jiných opatření, s cílem předejít nebo potlačit porušování tohoto Protokolu ze strany osob nebo na území, na něž se vztahuje její jurisdikce nebo kontrola.

2. Mezi opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku patří vhodná opatření pro uzákonění trestních sankcí pro osoby, které v souvislosti s ozbrojeným konfliktem a v rozporu s ustanoveními tohoto Protokolu úmyslně způsobí smrt nebo těžkou újmu na zdraví civilním osobám, a pro stíhání těchto osob.

3. Každá vysoká smluvní strana bude rovněž vyžadovat, aby její ozbrojené síly vydaly příslušné rozkazy a směrnice a aby se personálu ozbrojených sil dostalo přípravy přiměřené jeho povinnostem a odpovědnosti podle ustanovení tohoto Protokolu.

4. Vysoké smluvní strany se zavazují navzájem konzultovat a spolupracovat na bilaterálním základě, prostřednictvím generálního tajemníka OSN nebo jiného vhodného mezinárodního mechanismu s cílem

řešit jakékoliv problémy, které by mohly vzniknout v souvislosti s výkladem a prováděním ustanovení tohoto Protokolu.

TECHNICKÁ PŘÍLOHA

1. Záznamy

a) Záznamy o umístění min jiných než min pro minování na dálku, minových polí, zaminovaných prostorů, nástrah a jiných prostředků budou prováděny v souladu s následujícími ustanoveními:

- (i) poloha minových polí, zaminovaných prostorů a prostorů obsahujících nástrahy a jiné prostředky bude přesně označena v poměru k souřadnicím alespoň dvou orientačních bodů a přibližné rozměry prostoru obsahujícího tyto zbraně budou označeny v poměru k těmto orientačním bodům;
 - (ii) mapy, nákresy a jiné záznamy budou vyhotoveny tak, aby označovaly umístění minových polí, zaminovaných prostorů, nástrah a jiných prostředků v poměru k orientačním bodům, a v těchto záznamech budou rovněž označeny jejich obvod a rozloha; a
 - (iii) pro účely vyhledávání a odstranění min, nástrah a jiných prostředků budou mapy, nákresy či jiné záznamy obsahovat úplné informace o jejich typu, počtu, způsobu umístění, typu a životnosti rozbušky, datu a hodině umístění, prostředku znemožňujícím manipulaci (pokud je použit) a jiné související informace o všech zbraních tohoto typu, které byly umístěny. Kde je to možné, bude v záznamu o minovém poli uvedena přesná poloha každé miny, s výjimkou minových polí kladených v řadách, kde postačí udat polohu řady. U každé jednotlivě umístěné nástrahy bude zaznamenána přesná poloha a princip činnosti (postup konstrukce).
- b) Přibližná poloha a rozloha umístění min pro minování na dálku se určí pomocí souřadnic orientačních bodů (obvykle bodů v rozích prostoru) a při nejbližší příležitosti bude ověřena a pokud možno vyznačena na zemi. Dále se zaznamenávají celkový počet a typ umístěných min, datum a hodina umístění a lhůty pro samodestrukci.
- c) Kopie záznamů budou v držení takové úrovně velení, která bude schopna pokud možno zajistit jejich bezpečnost.
- d) Použití min vyrobených po vstupu tohoto Protokolu v platnost je zakázáno, pokud na nich nejsou v angličtině a v příslušném národním jazyce uvedeny následující informace:

- (i) název země původu;
- (ii) měsíc a rok výroby; a
- (iii) výrobní číslo nebo číslo série.

Toto označení musí být maximálně viditelné, čitelné, trvanlivé a odolné vůči povětrnostním vlivům.

2. Specifikace pro detekovatelnost min

- a) Pokud jde o protipěchotní miny vyrobené po 1. lednu 1997, bude do těchto min zabudován materiál nebo prostředek umožňující detekci miny běžně dostupným technickým detekčním zařízením a dávající zpětný signál odpovídající signálu, který dává 8 nebo více gramů železa koherentní hmoty.
- b) Pokud jde o protipěchotní miny vyrobené před 1. lednem 1997, tyto miny budou mít zabudovaný nebo před umístěním připojený materiál nebo prostředek umožňující detekci miny běžně dostupným technickým detekčním zařízením a dávající zpětný signál odpovídající signálu, který dává 8 nebo více gramů železa koherentní hmoty, a to tak, aby tento materiál nebo prostředek nebylo možné snadno odstranit.
- c) Pokud vysoká smluvní strana rozhodne, že není schopna okamžitě splnit pododstavce b), může při notifikaci zájmu být vázána tímto Protokolem prohlásit, že odkládá plnění pododstavce b) na dobu ne delší než 9 let od vstupu tohoto Protokolu v platnost. Do té doby pokud možno omezí používání protipěchotních min, které nejsou v souladu s tímto pododstavcem.

3. Specifikace pro samodestrukci a samodezadjustaci

- a) Veškeré protipěchotní miny pro minování na dálku budou určeny a konstruovány k tomu, aby počet min, u nichž k samodestrukci nedojde do 30 dnů od umístění, nepřesáhl 10 % celkového počtu adjustovaných min a aby každá mina obsahovala záložní samodezadjustační zařízení, které v kombinaci se samodestrukčním mechanismem způsobí, že do 120 dnů od umístění nebude fungovat jako mina více než jedna z jednoho tisíce adjustovaných min.
- b) Veškeré protipěchotní miny neurčené pro minování na dálku, které byly použity mimo vyznačené prostory podle článku 5 tohoto Protokolu,

budou vyhovovat požadavkům na samodestrukci a samodezadjustaci uvedeným v pododstavci a).

- c) Pokud vysoká smluvní strana rozhodne, že není schopna okamžitě plnit pododstavec a) nebo b), může při notifikaci zájmu být vázána tímto Protokolem prohlásit, že v případě min vyrobených před vstupem tohoto Protokolu v platnost odkládá plnění pododstavce a) nebo b) na dobu ne delší než 9 let od vstupu tohoto Protokolu v platnost.

Během této prodloužené lhůty vysoká smluvní strana:

- (i) bude usilovat o co největší omezení používání protipěchotních min, které nejsou v souladu s těmito pododstavci; a
- (ii) v případě protipěchotních min pro minování na dálku splní buď požadavky na samodestrukci, nebo požadavky na samodezadjustaci a v případě ostatních protipěchotních min splní alespoň požadavky na samodezadjustaci.

4. Mezinárodní symboly pro minová pole a zaminované prostory

K označení minových polí a zaminovaných prostorů se budou používat symboly odpovídající příkladu v příloze a následujícím specifikacím, přičemž účelem je zajistit, aby minová pole a zaminované prostory byly pro civilní obyvatelstvo viditelné a rozeznatelné:

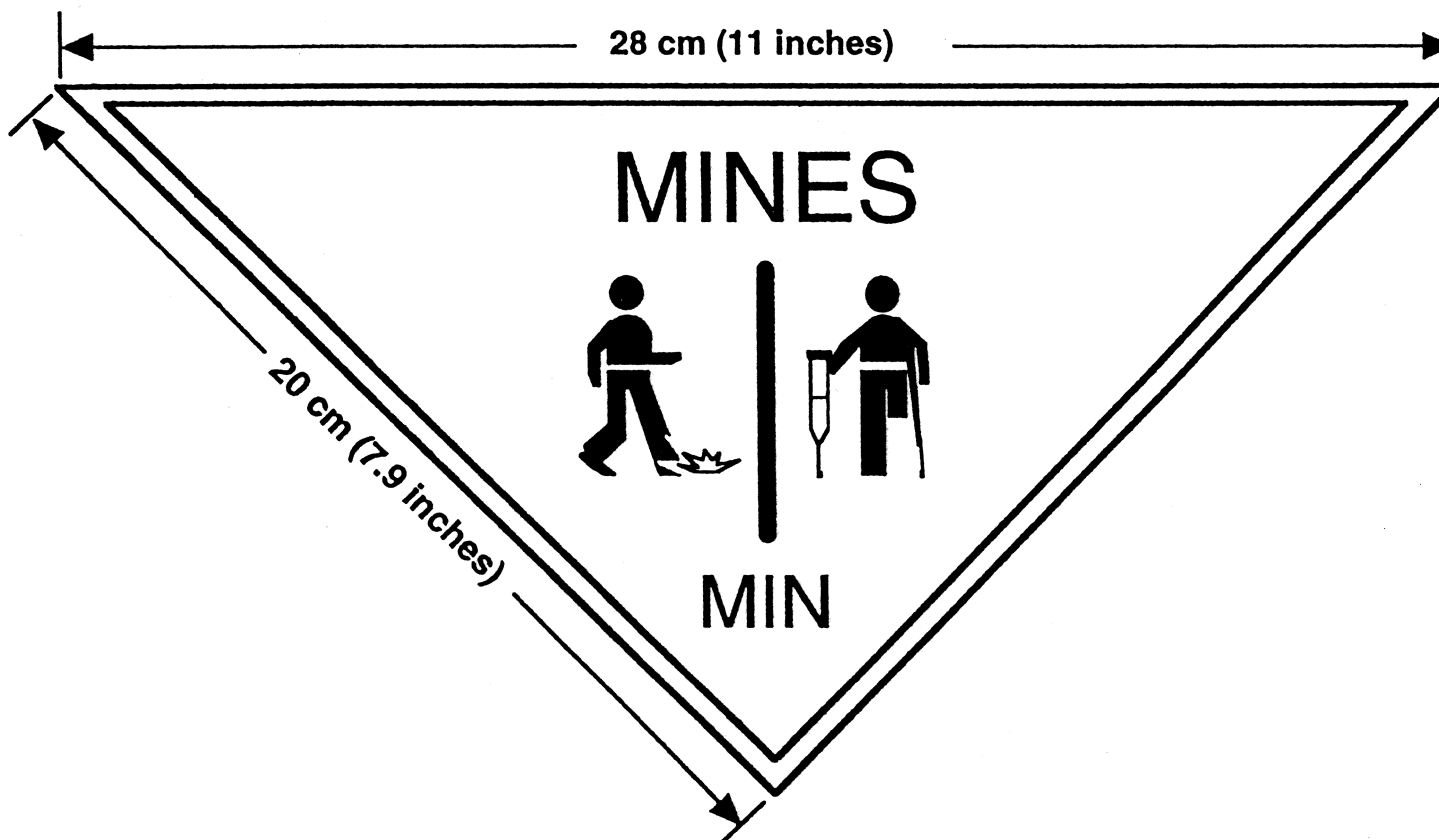
- a) velikost a tvar: trojúhelník nebo čtverec, v případě trojúhelníku jsou rozměry nejméně 28 centimetrů (11 palců) na 20 centimetrů (7,9 palce) a v případě čtverce je délka strany nejméně 15 centimetrů (6 palců);
- b) barva: červená nebo oranžová se žlutým reflexním okrajem;
- c) symbol: symbol vyobrazený v příloze nebo obdobný symbol, přičemž v místě použití musí být jednoznačně vnímán jako označení nebezpečného prostoru;
- d) jazyk: označení by mělo obsahovat slovo „miny“ v jednom ze šesti úředních jazyků Úmluvy (arabština, čínština, angličtina, francouzština, ruština a španělština) a v jazyce nebo jazycích nejběžněji užívaných v místě; a
- e) rozmístění: označení by měla být umístěna kolem minového pole nebo zaminovaného prostoru v takové vzdálenosti, aby byla viditelná pro každou civilní osobu, která se k prostoru přiblíží.“.

Příloha: Výstražná značka pro zaminované prostory.

ČLÁNEK 2: VSTUP V PLATNOST

Tento pozměněný Protokol vstoupí v platnost podle ustanovení odstavce 1b) článku 8 Úmluvy.

Warning Sign for Areas Containing Mines

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel./fax: 00421 7 525 46 28, 525 45 59. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. – **Drobný prodej** – **Benešov:** HAAGER – Potřeby školní a kancelářské, Masarykovo nám. 101; **Bohumín:** ŽDB, a. s., technická knihovna, Bezručova 300; **Brno:** GARANCE-Q, Koliště 39, Knihkupectví ČS, Kapucínské nám. 11, Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, M.C.DES, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice:** Prospektrum, Kněžská 18, SEVT, a. s., Krajinská 38; **Hradec Králové:** TECHNOR, Hořícká 405; **Chomutov:** DDD Knihkupectví –Antikvariát, Ruská 85; **Jihlava:** VIKOSPOL, Smetanova 2; **Kadaň:** Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953; **Klatovy:** Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/L; **Kolín 1:** Knihkupectví U Kašků, Karlovo nám. 46; **Liberec:** Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Most:** Knihkupectví Růžička, Šeříková 529/1057; **Olomouc:** BONUM, Ostružnická 10, Týcho, Ostružnická 3; **Ostrava:** LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Dr. Šmerala 27; **Pardubice:** LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; **Plzeň:** ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; **Praha 1:** FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, KANT CZ, s. r. o., Hybernská 5, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; **Praha 4:** Abonentní tiskový servis, Zdiměřická 1446/9, PROSPEKTRUM, Nákupní centrum, Budějovická, SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5:** SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6:** PPP – Staňková Isabela, Verdunská 1; **Praha 8:** JASIPA, Zenklova 60; **Praha 10:** BMSS START, areál VÚ JAWA, V Korytech 20; **Přerov:** Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; **Sokolov:** Arbor Sokolov, a. s., Nádražní 365; **Šumperk:** Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; **Teplice:** L + N knihkupectví, Kapelní 4; **Trutnov:** Galerie ALFA, Bulharská 58; **Ústí nad Labem:** 7 RX, s. r. o., Mírová 4, tel.: 047/44 249, 44 252, 44 253; **Zábřeh:** Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; **Zlín-Louky:** INFOSERVIS, areál Telekomunikačních montáží; **Zlín-Malenovice:** Ing. M. Kučeřík, areál HESPO; **Znojmo:** Knihkupectví Houdková, Divišovo nám. 12; **Žatec:** Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace:** informace na tel. čísle 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.